

BÜLTEN

Temmuz 2025

İslam'ın En Önemli 4. Camii Harem-î İbrahim,

İSRAİL TARAFINDAN GASBEDİLDİ!

İsrail'i Fırat'a Çıkaracak
Dürzî Oyunu:
'Davud Koridoru'

İnsanlık Dışı Sürgün:
İran 4 Ayda 1
Milyondan Fazla
Afganı Sınır Dışı Etti

Refah'ta Kurulacak
'İnsani Şehir'
Tartışması: Zorla Göçün
Yeni Adı mı?

afroasya today

İmtiyaz Sahibi

İnsana Değer Veren
Dernekler Federasyonu

Genel Yayın Yönetmeni

Emir İhsan Yaren

Yayın Kurulu / Editörler

İbrahim Yetimova
Yunus Emre Kaynak
Adham Alhariri
Abdullah Said Can
Zeyd Türkyılmaz

Dizgi / Tasarım

P. Yusmar Yusuf
Furkan Avcı

İletişim

afroasyatoday.com
afroasyatoday@gmail.com

İçindekiler

- 03** İslam'ın En Önemli 4. Camii Harem-i İbrahim, İsrail Tarafından Gasbedildi!
- 12** İsrail'i Fırat'a Çıkaracak Dürzî Oyunu: 'Davud Koridoru'
- 16** İnsanlık Dışı Sürgün: İran 4 Ayda 1 Milyondan Fazla Afganı Sınır Dışı Etti
- 20** Refah'ta Kurulacak 'İnsani Şehir' Tartışması: Zorla Göçün Yeni Adı mı?
- 26** Siyonist Lobinin Büyük Planı: İsrail'i Bölgesel Süper Güce Dönüştürmek
- 36** Süveyda'da Neler Oluyor: Netanyahu, İsrail'in Dürzî Planını Açıkladı!
- 37** Dürziler: Kimlerdir, Neye İnanıyorlar? İşgalci İsrail ile İç İç Geçen Jeopolitik Roller
- 44** Avrupa'nın Utancı Srebrenitsa'da Soykırımın 30. Yılı: 7 Cenaze Defnedilecek
- 46** Sıcak Çatışmaya Yeni Bir Cephe Açmak: İran'ın Psikolojik Üstünlüğü, İsrail'in Ekonomik Kaybı

İslam'ın En Önemli 4. Camii Harem-î İbrahim, İsrail Tarafından Gasbedildi!

• 18 Temmuz 2025

İşgal rejimi İsrail, El Halil'deki Harem-î İbrahim Camii üzerindeki Filistinli yerel yönetim yetkilerini gasp ederek, mukaddes mekânı Siyonist yerleşimcilerin dini konseyine devretti. 1994'ten bu yana ilk kez caminin statüsünde bu denli açık bir ihlal gerçekleşirken, bu adım İslam mirasını sistematik şekilde Siyonist kimlikle tahrif eden işgal politikasının yeni bir aşaması olarak değerlendiriliyor.

İşgal rejimi İsrail, Harem-î İbrahim Camii'ne yönelik yeni bir hukuk dışı hamleyle, El Halil Belediyesi'nin yetkilerini tek taraflı olarak kaldırdı ve bu yetkileri Batı Şeria'daki radikal işgal yerleşim birimi Kiryat Arba'nın dini konseyine devretti.

İşgal altındaki Filistin topraklarında yer alan Harem-î İbrahim Camii, Müslümanlar için mukaddes bir mekân olmasına rağmen 1994'teki Baruch Goldstein katliamından bu yana kademeli olarak Siyonistlere bırakılmıştı. Şimdi ise işgal rejimi, bu mukaddes alanı tamamen kontrol altına alma yönünde en agresif adımlarından birini atarak uluslararası hukuku hiçe sayıyor.

STATÜKOYU PARÇALAYAN KARAR: NE OLDU, NE DEĞİŞİYOR?

İşgal rejimi İsrail, 2025 yılının Temmuz ayında İslam dünyasının en kadim mabetlerinden biri olan Harem-î İbrahim Camii üzerinde hu-

kuksuz bir tasarrufa daha imza attı. Sözde 'sivil idare' üzerinden yürütülen bu plan kapsamında, El Halil Belediyesi'nin cami üzerindeki yetkileri tek taraflı olarak iptal edildi. Yetkiler, işgal altındaki Batı Şeria'da yer alan radikal Yahudi yerleşim birimi Kiryat Arba'nın dini konseyine devredildi.

Bu adımın doğrudan hedefi, caminin yapısında 'değişiklikler' yapılmasına zemin hazırlamak. 'Yapısal düzenleme' adı altında hazırlanan bu yeni plan, caminin fiziksel alanlarını değiştirerek Müslüman ibadetini daha da sınırlamayı ve fiili kontrolü Yahudi dinî mercilere devretmeyi amaçlıyor. Böylece yıllardır adım adım Yahudileştirilen bu mukaddes mekân, artık resmî olarak işgal rejiminin yerleşimci organlarına teslim edilmiş oluyor.

1994'TEKİ STATÜKONUN ÇÖKÜŞÜ

1994 yılında, radikal yerleşimci Baruch Goldstein'in sabah namazı sırasında Harem-î İbrahim Camii'nde gerçekleştirdiği ve 29 Filistinliyi şehit ettiği katliam sonrası, işgal rejimi caminin statüsünde tek taraflı bir değişiklik yapmıştı. O dönem kurulan 'Shamgar Komitesi' tavsiyeleri doğrultusunda, caminin yüzde 63'ü Siyonistlere, yüzde 37'si ise Müslümanlara ayrıldı. Cami içinde duvarlar, ayrı giriş çıkışlar, kontrol noktaları ve turnikeler kurularak Müslümanlar için ibadet bir işkençeye dönüştürüldü.

Ancak 2025'te alınan bu son kararlarla birlikte, 1994'ten beri kâğıt üstünde dahi korunan o denge tamamen bozuldu. El Halil Belediyesi'sinin bu mukaddes mekân üzerindeki tüm temsil ve idare yetkileri kaldırılarak, Siyonist yerleşimcilerin dini yapıları meşru bir yönetici merci gibi konumlandırıldı. Bu durum yalnızca Müslümanlara ait bir mirasa el koymakla kalmıyor; aynı zamanda uluslararası camiaya da açık bir meydan okuma niteliği taşıyor.

SİSTEMATİK YAHUDİLEŞTİRME POLİTİKASININ YENİ HALKASI

İşgal rejiminin Harem-î İbrahim Camii üzerindeki son hamlesi, bir anda alınmış rastgele bir karar değil; onlarca yıldır adım adım uygulanan sistematik bir Yahudileştirme stratejisinin parçasıdır. Söz konusu plan; mukaddes mekânları, tarihi kimliği ve dini dokuyu tahrip ederek Filistin topraklarında 'tek kimlikli' bir Siyonist hâkimiyet alanı kurmayı hedeflemektedir.

KONTROL NOKTALARI, KAMERALAR, DUVARLAR

1994'teki Baruch Goldstein katliamının ardından, işgal rejimi Harem-î İbrahim Camii'nde 'güvenlik' gerekçesiyle kalıcı altyapı düzenlemeleri yaptı. Bunlar zamanla Müslümanlara yönelik fiziki ve psikolojik baskı araçlarına dönüştü. Camideki Müslüman girişine özel aşağılayıcı aramalar, metal dedektörler, yüz tarama sistemleri ve kameralar yerleştirildi.

İbadet alanı fiziki olarak bölündü. Müslümanların giriş yaptığı bölüm daraltıldı, cuma ve bayram günlerinde bile caminin bazı bölümleri kapatıldı. Ramazan aylarında ise ezan yasağı ve toplu ibadet sınırlamaları defalarca uygulandı. Son olarak, caminin dış avlusunda yer alan Filistinli işletmelerin bir kısmı zorla kapatıldı ve işgalci yerleşimciler tarafından 'tarihi miras alanı' adı altında ilhak edildi.

KADAMELİ DIŞLAMA: MÜSLÜMANLARA SESSİZ BİR SÜRGÜN

Yeni alınan yetki devri kararı, bu sürecin bir üst evresine geçildiğini gösteriyor. Artık ca-

minin teknik, lojistik ve idari sorumlulukları dahi Müslümanların elinden alınarak, onların varlığı 'misafirlik' statüsüne indirgenmek isteniyor.

Bu durum; Mescid-i Aksa'da olduğu gibi, önce 'güvenlik' bahanesiyle kısıtlama, ardından 'ortak alan' dayatması, en sonunda da 'tek taraflı mülkiyet' iddiası şeklinde ilerleyen tehlikeli sürecin birebir aynısıdır. Siyonist rejimin bu modeli önce Kudüs'te, şimdi ise El Halil'de adım adım hayata geçirdiği çok açıktır.

MESAJ AÇIK: İSLAM MİRASINA AÇIK SALDIRI

İşgal rejiminin Harem-î İbrahim Camii üzerindeki yetki gaspı, yalnızca bir idari değişiklik değil; İslam dünyasının tarihine, kimliğine ve mukaddesatına doğrudan yapılmış açık bir saldırıdır. El Halil'deki bu mukaddes mekân, yalnızca Filistinlilerin değil, milyarlarca Müslümanın ortak inanç mirasının bir parçasıdır. Ancak işgal rejimi, bu mukaddes alanı Siyonist işgal planlarının bir aracı hâline getirerek tüm İslam coğrafyasına meydan okumaktadır.

H.Z İBRAHİM'İN ŞEHİRİ: ÜÇ DİNİN DEĞİL, BİR ÜMMETİN MİRASI

İslam inancına göre Harem-î İbrahim Camii, Hz. İbrahim (a.s), eşi Sare, Hz. İshak (a.s), Hz. Yakup (a.s) ve Hz. Yusuf (a.s) gibi büyük peygamberlerin kabirlerinin bulunduğu yerdir. Kur'an-ı Kerim'de adı geçen bu peygamberlerin hepsi Müslümanların inancında derin bir yer tutar.

İslam tarihinde Hz. Ömer (r.a), Kudüs'ü fethettikten sonra El Halil'e gitmiş, bu mukaddes mekânı koruma altına almış ve ilk mescidi burada inşa ettirmiştir. Asırlardır Müslümanların himayesinde olan Harem-î İbrahim Camii, işgal rejiminin hedefi hâline gelmeden önce bölgedeki en önemli İslamî merkezlerden biriydi.

Ancak Siyonist rejim, bu tarihsel gerçekliği yok sayarak camiyi 'Mağaralar Sinagogu' (Cave of the Patriarchs) olarak tanımlıyor, Müslüman varlığını 'geçici' veya 'ikincil' bir unsur gibi sunmaya çalışıyor.

MİRASA DÜŞMANLIK: BİR KÜLTÜR VE KİMLİK YOK EDİLİYOR

İşgal rejiminin bu müdahalesi yalnızca dinî değil, aynı zamanda kültürel ve sosyolojik bir yok etme politikasının parçası. Filistin halkının nesiller boyu koruduğu ibadet, gelenek ve toplumsal hafıza alanları işgalin hedefinde. Bu durum yalnızca Harem-î İbrahim Camii ile sınırlı değil; Nablus'taki Hz. Yusuf (a.s)'ın Kabri, Kudüs'teki tarihi medreseler ve pek çok İslamî miras noktası aynı tehdit altındadır.

İşgal rejimi, camileri askeri kontrol noktalarına çevirmekte, minareleri gözetleme kulesine dönüştürmekte ve ezanı susturmakta hiçbir beis görmemektedir. Tüm bu adımlar, Siyonist rejimin bir din savaşını körüklediğini ve bölgedeki gerilimi bilinçli şekilde tırmandırdığını göstermektedir.

ULUSLARARASI HUKUK VE İŞGALİN AÇIK İHLALİ

İşgal rejiminin Harem-î İbrahim Camii üzerindeki yetki gaspı, uluslararası hukuk bağla-

mında da ağır bir suç teşkil ediyor. Bu eylem, başta IV. Cenevre Sözleşmesi olmak üzere birçok uluslararası metnin açıkça ihlali anlamına geliyor.

CENEVRE SÖZLEŞMESİ VE KÜLTÜREL VARLIKLARIN KORUNMASI

'IV. Cenevre Sözleşmesi'nin' 27. ve 56. maddeleri, işgal altındaki bölgelerde dinî ve kültürel yapıların statüsünün değiştirilmesini yasaklıyor. İşgalci gücün bu yapıları tahrip etmesi, yönetimini tek taraflı değiştirmesi ya da dini gruplar arasında ayrımcılık yapması kesin bir dille yasaktır.

Ayrıca '1954 Lahey Sözleşmesi ve 1972 UNESCO Dünya Kültürel ve Doğal Mirasın Korunması Sözleşmesi' de, Harem-î İbrahim Camii gibi evrensel öneme sahip kültürel mirasların dokunulmazlığını güvence altına alır. Bu statüye rağmen işgal rejimi, söz konusu yapıyı siyasal ve ideolojik müdahalelerin aracı hâline getirmiştir.

1997 EL-HALİL (HEBRON) PROTOKOLÜ: KENDİ İMZALARIYLA BAĞLI OLDUKLARI METNE İHANET

1997 yılında imzalanan 'Hebron Protokolü', işgal rejimi İsrail ile Filistin Yönetimi arasında El Halil'deki kontrol paylaşımını düzenlemişti. Protokole göre, Harem-î İbrahim Camii'nin ve çevresindeki alanların yönetimi büyük oranda Filistin yerel yönetimlerinin sorumluluğunda kalmalıydı. Bugün ise bu imza bizzat işgal rejimi tarafından çiğnenmiş durumda.

İsrail işgal güçleri, bu protokolü sürekli olarak ihlal etmiş; camiye girişleri engellemiş, bayrak asmış, minarelerden ezanı yasaklamış, hatta bazı bayramlarda camiyi tamamen kapatarak Müslümanları içeri almamıştır.

UNESCO'NUN UYARILARI YOK SAYILIYOR

Harem-î İbrahim Camii, UNESCO tarafından 2017 yılında 'Tehlike Altındaki Dünya Mirası' ilan edilmiştir. Bu karar, caminin İsrail işgali altında büyük tehdit altında olduğunu uluslararası toplumun resmen kabul ettiği anlamına gelir. Ancak işgal rejimi bu kararı da hiçe sa-

arak tüneller kazılarına, yapısal müdahalelere ve idari yetki gasplarına devam etmektedir.

Uluslararası hukuk açısından bu tür uygulamalar, yalnızca gayrimeşru değil; aynı zamanda savaş suçu kapsamına dahi girebilir. Ne var ki Batı dünyası bu hukuksuzluğu görmezden gelmekte, çifte standartla işgali meşurlaştırmaktadır.

ULUSLARARASI TEPKİLER VE İSLAM DÜNYASININ SESSİZLİĞİ

İşgal rejiminin Harem-î İbrahim Camii üzerindeki son gasp hamlesi, Filistin halkı tarafından 'dini savaş ilanı' olarak nitelendirilirken; küresel tepki, birkaç cılız açıklama dışında ne yazık ki yine sınırlı kaldı. Uluslararası sistemin çifte standardı bir kez daha ifşa olurken, İslam dünyasının kolektif sessizliği bu işgal planlarının önünü açan en büyük etken hâline geldi.

FİLİSTİN'DEN SERT TEPKİ: "DİNİ SOYKIRIMA DOĞRU SÜRÜKLENİYORUZ"

Filistin Yönetimi, El Halil Belediyesi ve Vakıflar Bakanlığı, kararı 'yasa dışı, faşizan ve İslam mukaddesatına açık hakaret' olarak değerlendirdi. Filistin Dışişleri Bakanlığı ise uluslararası toplumu harekete geçmeye çağırarak, "İşgal rejimi, dini mirasımıza karşı sistemli bir yok etme politikası izlemektedir" açıklamasını yaptı.

Hamas ve İslami Cihad gibi direniş grupları ise bu tür adımların sahada karşılıksız kalacağına dair uyarılarda bulundu.

TÜRKİYE VE MALEZYA'DAN TEPKİ, ARAP REJİMLERİNDEN SESSİZLİK

Türkiye Dışişleri Bakanlığı, kararı 'kabul edilemez' bulduğunu ve işgal rejiminin dini mekânlara müdahalesinin uluslararası hukuka aykırı olduğunu belirtti. Malezya, Endonezya ve Pakistan gibi ülkeler de benzer sert açıklamalar yayımladı.

Ancak Suudi Arabistan, Birleşik Arap Emirlikleri (BAE) ve Bahreyn gibi normalleşme anlaşmaları imzalayan Körfez ülkeleri sessizliğini korudu. Bu sessizlik, Siyonist rejime verilen dolaylı bir onay olarak değerlendirildi.

BM VE UNESCO'NUN TEPKİLERİ YETERSİZ

Birleşmiş Milletler (BM) Genel Sekreteri basın sözcüsü aracılığıyla 'endişe verici bir gelişme' açıklamasında bulundu. Ancak bu açıklamanın ötesine geçilmedi. UNESCO ise daha önce 'Tehlike Altındaki Dünya Mirası' listesine aldığı Harem-î İbrahim Camii için henüz yeni bir çağrıda bulunmuş değil.

Bu sessizlik, işgal rejiminin 'uluslararası toplumu yok sayma' politikasını perçinliyor. Çünkü geçmiş örneklerde olduğu gibi; güçlü yaptırımlar, acil toplantılar ya da somut adımlar yerine, yalnızca temennilerle yetiniliyor.

HALKLAR TEPKİLİ, LİDERLER SESSİZ

Dünya genelinde halklar sosyal medya kampanyaları ve kitlesel gösterilerle tepkilerini dile getiriyor. Özellikle Avrupa'daki Müslüman topluluklar, protesto gösterileri düzenliyor. Ancak İslam dünyasının siyasi liderlik düzeyinde bu saldırıya karşı tek sesli, güçlü bir refleks göstermemesi, Siyonist işgalin en büyük cesaret kaynağı olmaya devam ediyor.

KUDÜS STRATEJİSİNİN PARÇASI: SÜLEYMAN TAPINAĞI HAYALİ VE TÜNELLER

İşgal rejiminin Harem-î İbrahim Camii üzerindeki son müdahalesi, yalnızca El Halil'le sınırlı bir planın değil; Kudüs merkezli geniş bir Siyonist projenin uzantısıdır. Mescid-i Aksa, Kubbetü's-Sahra ve şimdi de Harem-î İbrahim Camii, bu büyük planın hedefindeki

İslamî mukaddesatlar olarak sırayla kuşatılmaktadır. Nihai hedef ise, sözde Üçüncü Süleyman Tapınağı'nı inşa etmek için zemin hazırlamak ve Filistin topraklarının tarihsel-dini kimliğini tamamen silmektir.

MESCİD-İ AKSA'NIN ALTINDAKİ TÜNEL AĞI

Siyonist rejim, on yıllardır Mescid-i Aksa'nın altında 'arkeolojik kazı' adı altında derin tüneller açmakta. Bu tüneller, yapının temellerine zarar vermekte ve Aksa'nın çökme riskini artırmaktadır. 'Davud Şehri' veya 'Tapınak Tepesi Arkeolojik Parkı' gibi sahte isimlerle meşrulaştırılan bu kazılar, aslında sözde üçüncü mabedin temellerini atma projesinin parçasıdır.

Aynı yöntem şimdi El Halil'de de devreye alınmak isteniyor. 'Yapısal değişiklik' gerekçesiyle Harem-î İbrahim Camii'nin zeminine müdahale planları dillendiriliyor. Bu, Aksa'da uygulanan yıkım stratejisinin yeni bir kopyasıdır.

TAPINAK ENSTİTÜSÜ VE SİYONİST HAYALLER

Kudüs'te faaliyet yürüten Tapınak Enstitüsü (The Temple Institute) gibi radikal Siyonist kuruluşlar, sözde üçüncü tapınağın inşası için tüm mimari projeleri ve dini objeleri hazır hâle getirmiş durumda. Bu örgütler;

- Gerçek boyutlarda tapınak modelleri üretmekte,
- 'Kohanim' (Siyonist din adamları) eğitmekte,
- Yahudi halkı tapınağa hazırlanmak için teşvik etmektedir.

Bu hareket, yalnızca dini değil; aynı zamanda politik bir proje olarak büyümektedir. soykırımcı Netanyahu hükümetine yakın isimler tarafından doğrudan desteklenmekte, Batılı Evanjelist lobilerle de küresel anlamda fonlanmaktadır.

KUDÜS'TEN EL HALİL'E: MUKADDESATI YOK ETME ZİNCİRİ

Süleyman Tapınağı hedefi yalnızca Mescid-i Aksa'nın yerine bir yapı dikme planı değil, İslam'ın mukaddes mekânlarını birbirinden koparma, tarihsizleştirme ve Siyonistleştirme projesidir. Bu zincirin halkaları şu şekilde ilerliyor;

1. Kudüs: Aksa ve çevresi tünellerle parçalanıyor.
2. El Halil: Harem-î İbrahim Camii Siyonist idareye devrediliyor.
3. Nablus ve Beytüllahim: Hz. Yusuf (a.s) Kabri ve Hz. Meryem'in doğum yeri hedefte.
4. Mekân değil rejim önemli: Amaç, dinî kontrolün tüm Filistin topraklarında Siyonist merkezlere geçmesi.

GELECEK SENARYOLARI: BÖLGEDE NE BEKLENİYOR?

İşgal rejimi İsrail'in Harem-î İbrahim Camii üzerindeki son hamlesi, sadece mevcut statükoyu sarsmakla kalmadı; aynı zamanda gelecekte yaşanabilecek çok daha tehlikeli gelişmelerin habercisi hâline geldi. Filistin halkının mukaddes mekânlarının birer birer gasp edilmesi, bölgede yeni bir ayaklanma sürecini tetikleyebilir. Uluslararası toplumun sessizliği ise bu işgal ve dönüştürme girişimlerini daha da cesaretlendiriyor.

HALKIN TEPKİSİ: YENİ BİR 'İNTİFADA' TETİKLENEBİLİR Mİ?

Harem-î İbrahim Camii, El Halil halkı için sadece bir ibadet yeri değil; aynı zamanda toplumsal hafızanın, direnişin ve kimliğin sembolüdür. Camiye yönelik her müdahale, halk arasında öfkeye ve direniş çağrılarını neden oluyor.

Bu hamleyle birlikte El Halil sokaklarında yeni protestolar, sivil direniş dalgaları ve işgal güçleriyle gerilimlerin artması bekleniyor. 1994'teki katliamın ardından yaşanan şiddetli tepkiler gibi bu kararın da halk nezdinde karşılıksız kalması beklenmiyor.

ULUSLARARASI HUKUKİ MÜCADELE SÜRECİ

Filistin yönetiminin bu kararı Uluslararası Ceza Mahkemesi (UCM), UNESCO ve BM gündemine taşınması bekleniyor. Ancak geçmiş deneyimler, bu tür girişimlerin çoğu zaman Batı'nın vetosu ya da siyasi ilgisizliği nedeniyle sonuçsuz kaldığını gösteriyor.

Öte yandan, uluslararası STK'lar ve insan hakları kuruluşları bu durumu belgeleyerek kamuoyu oluşturabilir ve işgalin kültürel soykırım boyutunu daha görünür kılabilir.

İSLAM DÜNYASI NE YAPACAK?

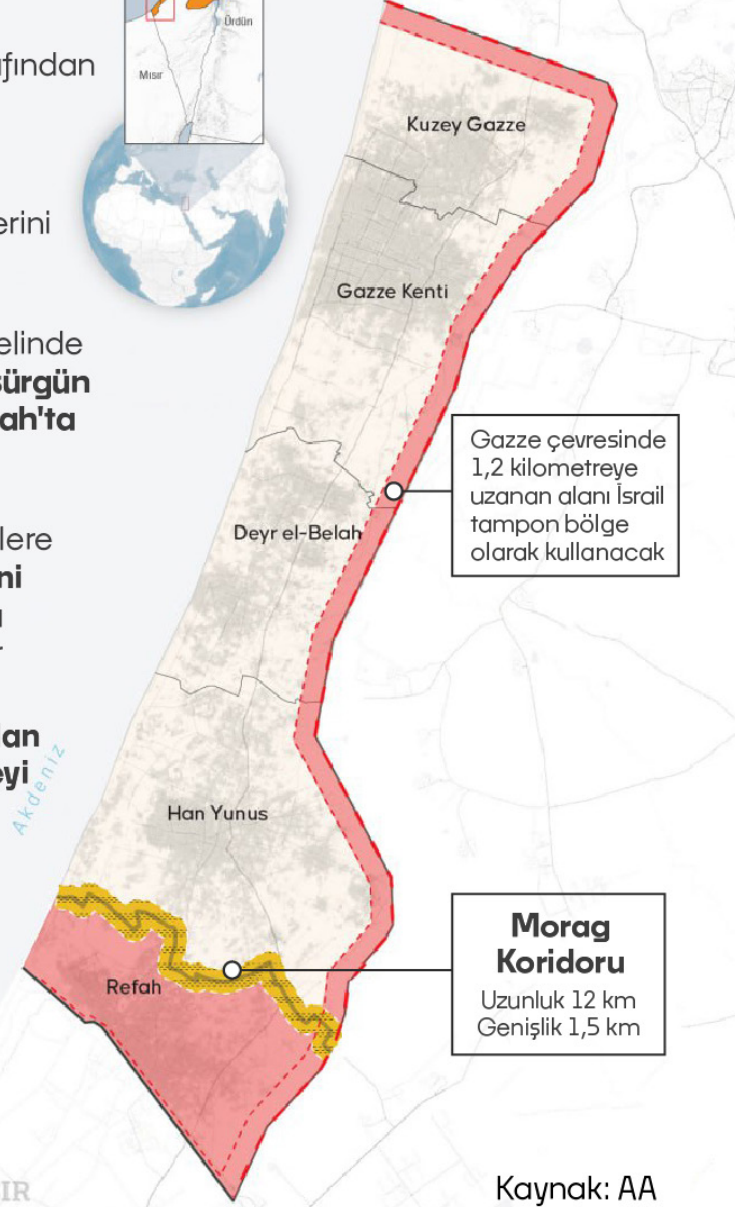
En kritik soru ise İslam ülkelerinin bu açık saldırı karşısında ne tür adımlar atacağı. Bu konuda üç senaryo öne çıkıyor:

5. Sembolik açıklamalarla yetinme: Geçmişte olduğu gibi sonuç doğurmayan kınamalar.
6. Diplomatik baskı ve medya kampanyaları: Küresel gündem yaratma, uluslararası platformları kullanma.
7. Somut yaptırımlar ve caydırıcı adımlar: İsrail işgal rejimiyle ekonomik, siyasi ilişkilerin yeniden gözden geçirilmesi.

Ne yazık ki şu ana kadarki tepkiler, birinci senaryonun ağır bastığını gösteriyor. Bu da Siyonist rejimin yeni adımlar atmasını daha da kolaylaştırıyor.

İsrail, Gazzelileri Morag Koridoru'nun güneyine sıkıştırmak istiyor

- **Morag Koridoru**, İsrail tarafından nisan ayında Gazze'nin güneyinde oluşturuldu
- **Refah** ile **Han Yunus** kentlerini birbirinden ayırıyor
- İsrail, koridordaki kontrolü elinde tutarak, **171 bin Filistinliyi sürgün edip insansızlaştığı Refah'ta işgalini sürdürmek** istiyor
- İsrail, Filistinlileri başka ülkelere sürmek için Refah'ta "**insani kent**" adı altında "**toplama kampı**" kurmayı amaçlıyor
- İsrail'in **Morag Koridorundan ateşkes sırasında çekilmeyi reddettiği** bildiriliyor
- Hamas, **müzakerelerde İsrail'in Morag koridorundan çekilmesini talep ediyor**

afroşya today

Kaynak: AA

BM Raporu: "Şirketler Siyonist İşgale ve Soykırımı Ortak Oluyor"

● 2 Temmuz 2025

ABD, Çin, Meksika ve Avrupa'dan çok sayıda şirket İsrail'in Gazze'ye yönelik soykırımında yer alıyor. BM'nin hazırladığı rapora göre, aralarında Amazon, Google ve Microsoft'un da bulunduğu 48 şirket, Gazze'deki soykırım suçlarına doğrudan ortaklık ediyor.

Soykırımcı İsrail Bakanlarından 'Batı Şeria' Mektubu: "İlhak Zamanı Geldi"

● 3 Temmuz 2025

Terör rejimi İsrail'in 20'den fazla bakanı ve milletvekilinin, Batı Şeria'nın ay sonuna kadar tamamen işgal edilmesi için Soykırımcı Netanyahu'ya çağrıda bulundu. Türkiye ve Arap ülkeleri ise olayın hemen ardından sert dille kınama açıklamalarında bulundu.

"ABD Paralı Askerleri Gazze'de 550 Filistinliyi Öldürdü"

● 4 Temmuz 2025

Avrupa Komisyonu eski Başkan Yardımcısı Josep Borrell, sosyal medyadan yaptığı açıklamada, ABD destekli paralı askerlerin bir ay içinde Gazze'deki insani yardım noktalarında tam 550 Filistinliyi katlettiğini belirtti ve AB kurumlarını sessiz kalmakla suçladı.

Irak'ta 12 Mehmetçik Şehit Düştü

● 7 Temmuz 2025

Pençe-Kilit Harekâtı bölgesinde bir mağarada metan gazı zehirlenmesi sonucu 12 Mehmetçik şehit oldu, 8 asker tedavi altına alındı. Millî Savunma Bakanlığı olayla ilgili teknik incelemenin başlatıldığını açıkladı.

Yemen, Ben Gurion Havalimanı'na Hipersonik Balistik Füze Fırlattı

● 7 Temmuz 2025

Yemen merkezli Ensarullah Hareketi (Husiler), Gazze'ye destek amacıyla 'Filistin-2' hipersonik balistik füzeyle Tel Aviv yakınlarındaki Ben Gurion Havalimanı'nı hedef aldı.

Gazze Direnişi Açıkladı: "İsrail ile İş Birliği Yapan Hain Çetelerin Kanı Helaldir!"

● 7 Temmuz 2025

Gazze'deki direniş grupları, Ebu Şebab adlı yapının soykırımcı İsrail ile koordinasyon içinde olduğuna dair itirazına karşılık, bu çeteyi 'hain' ilan ederek kanlarının helal olduğunu duyurdu. Açıklamada, ihanete daha fazla tolerans gösterilmeyeceği vurgusu yapıldı.

Kassam Tugayları'ndan İsrail'e Kusursuz Pusu: 5 İşgalci Öldü

● 8 Temmuz 2025

Kassam Tugayları, Gazze'nin kuzeyinde Beyt Hanun yakınlarında düzenlediği pusuda zırhlı birlikleri hedef alarak 5 işgal askerini öldürdü, 14'ünü yaraladı. Operasyonda hem mayınlı saldırı hem de makineli ateş kullanıldı.

Yemen'deki Husiler 24 Saatte İki Gemi Batırdı

● 9 Temmuz 2025

Yemen'de Husiler tarafından pazartesi günü Magic Seas adlı dökme yük gemisinin batırıldığı açıklanırken, salı akşamı Kızıldeniz'de yine Yunan bir şirkete ait Liberya bayraklı ticari gemi saldırıya uğradı. Gemi mürettebatından 2 kişinin öldüğü belirtildi.

Terör Örgütü PKK Silah Bırakmaya Başladı: İlk Grup Silahlarını Yaktı

● 11 Temmuz 2025

Terör örgütü PKK, ikinci çözüm süreci kapsamında Irak'ın kuzeyinde sakladığı silahları gözlemciler eşliğinde imha etti. Süleymaniye kırsalındaki imha operasyonu, örgütün silahlı faaliyetlerine son verme sürecinde kritik bir adım olarak görülüyor.

Suriye'de Dürzi Ayaklanması Büyüyor: Suveyda'da Çatışmalar Şiddetlendi

● 14 Temmuz 2025

Suriye'nin güneyinde, Dürzi nüfusun yoğunlukta yaşadığı Suveyda kentinde başlayan silahlı çatışmalar, ülkenin güvenlik dengesini sarsacak boyuta ulaştı. Kentteki tansiyon giderek artarken Suriye ordusu takviye birliklerle bölgeye doğru ilerlemeye devam etti.

İşgalci İsrail Güçleri Süveyda'da Suriye Tanklarını Vurdu

● 14 Temmuz 2025

Suriye'nin Süveyda vilayetinde isyancı Dürziler ile Bedevi aşiretleri arasında çatışmalar yaşandı. Müdahale için sevk edilen Suriye ordusuna ait tanklar, İsrail işgal güçleri tarafından hedef vuruldu.

Sudan'da 'BAE Destekli' Büyük Kıyım: Yaklaşık 300 Sivil Katledildi

● 15 Temmuz 2025

İnsan hakları hukuk grubu 'Emergency Lawyers', Birleşik Arap Emirlikleri (BAE) destekli Hızlı Destek Kuvvetleri'nin (RSF) güçlerinin Kuzey Kordofan eyaletinde köyleri basarak ateşe verdiğini ve aralarında çocuklar ve hamile kadınların da olduğu yaklaşık 300 kişiyi katlettiğini bildirdi.

İsrail'i Fırat'a Çıkaracak Dürzî Oyunu: 'Davud Koridoru'

• 22 Temmuz 2025

İsrail'in Suriye'nin güneyinde Dürzî isyancılara verdiği stratejik destekle başlattığı hamle, aslında başta Türkiye olmak üzere tüm bölge ülkelerinin doğrudan hedef olduğu bir planın ilk aşaması. Suriye'nin kuzeyinde terör örgütü SDG kontrolündeki bölgelerle birleşerek 'Davud Koridoru' adı altında yeni bir işgal projesine dönüşüyor. Bu koridor, Suriye'yi fiilen ikiye bölme ve işgalci İsrail'in doğrudan Fırat nehrine ulaşma hedefinin merkezinde yer alıyor.

Suriye'nin güneyindeki Dürzî bölgelerinde yaşanan son gelişmeler, İsrail'in derin bir jeopolitik planı adım adım uygulamaya koyduğunu gözler önüne seriyor. İsrail ordusunun Süveyda'ya yönelik hava saldırıları, Dürzî azınlığa 'koruma' kisvesiyle ulaştırılan insani yardımlar ve siyasi mesajlarla birleşince, dikkatler güney ile kuzey arasında kurulmaya çalışılan stratejik bir hatta çevrildi: 'Davud Koridoru'

Bu koridor, Golan Tepeleri'nden başlayarak Süveyda üzerinden kuzeydeki terör örgütü SDG bölgelerine kadar uzanmayı hedefliyor. Böylece işgal rejimi İsrail, Fırat'a kadar ulaşan bir nüfuz alanı elde etmeyi ve Suriye'yi etnik-mezhepsel temelde parçalamayı amaçlayan tehlikeli bir altyapının temellerini atıyor.

DÜRZİLERLE BAŞLAYAN HAT, SDG'YE UZANIYOR

İsrail'in son aylarda Süveyda'daki Dürzî gruplara yönelik politikaları, yalnızca askeri değil diplomatik ve toplumsal düzeyde de dikkati çekici bir derinlik taşıyor. Şam'da Suriye Savunma Bakanlığı'na yönelik hava saldırıları, Süveyda valilik binasına çekilen 'Dürzî bayrağı' ve Siyonist yardım konvoyları bu stratejik yakınlaşmanın parçaları. Aynı dönemde terör örgütü SDG elebaşları, Süveyda'ya 'insani koridor' açılmasını teklif ederek kuzey-güney bağlantısını doğrudan dillendirdi. Bu adım-

lar, 'Davud Koridoru' olarak adlandırılan sessiz genişleme planının sahada uygulanmaya başlandığını gösteriyor.

DAVUD KORİDORU NEDİR VE NEYİ HEDEFLİYOR?

Davud Koridoru, işgal altındaki Golan Tepeleri'nden başlayarak Suriye'nin güneyindeki Dürzî yerleşimlerden geçip kuzeyde terör örgütü SDG kontrolündeki bölgeye ulaşan bir hattı ifade ediyor.

Bu koridorun varlığı, hem Siyonist rejimin güvenlik stratejileri açısından derinlik sağlıyor hem de Suriye'nin doğusuna açılan bir jeopolitik kapı anlamına geliyor. Bu hat üzerinden, Tel Aviv yönetimi başta doğrudan Fırat Nehri'ne kadar genişleyebilecek stratejik bir nüfuz sahası kurmayı amaçlıyor. Aynı zamanda Arap-İran etkisini dengeleme hedefiyle şekillenen bu senaryo, Suriye'yi fiilen parçalamaya dönük bir etnik dizayn taşıyor.

SIYONİST TERÖR KORİDORUNA 'İNSANİ' MASKE

Koridorun sahaya uygulanmasındaki en dikkati çekici unsur, 'insani yardım ve sivil koruma' kisvesi altında ilerliyor olması. Terör örgütü SDG elebaşları, Süveyda'ya 'insani koridor' açma teklifinde bulunarak güney ile doğu arasında ilk defa kurumsal bir bağ kurdu. Terör rejimi İsrail ise Dürzî isyancıların korunması bahanesiyle hem bombardımanlar hem de yardım konvoyları üzerinden bölgeye aktif şekilde müdahil oldu.

Ancak uzmanlara göre, bu yardım ve koruma stratejileri; nihayetinde silahlı aktörlerin ve siyasi yapıların alan kazanımına dönüşüyor. Koridor; sivil altyapının arkasında Dürzî-SDG görünümlü, Siyonist güdümlü etnik-militan bir güzergâh olarak şekilleniyor.

BÖLGEDE İTTİFAK ARAYIŞI VE İSRİLİN SİNSİ PLANI

Siyonist rejimin Dürzîlere verdiği destek, yalnızca günlük güvenlik hesabına değil, daha geniş bir politik mimariye dayanıyor. Şam yönetimi zayıflarken, Dürzîler üzerinden güneyde bir tampon bölge kurulması ve bu hattın kuzeye taşınarak terör örgütü SDG ile bütünleşmesi planlanıyor.

Dürzî toplumunun işgal rejimiyle tarihsel bağı, bu planı meşrulaştırmak için öne çıkarılırken, aynı zamanda iç çatışmalarla bölünmüş Suriye'de yeni bir 'bağımsız yapı' alanı oluşturuluyor. Böylece İsrail, askeri operasyonlarla değil, 'azınlık koruma' ve 'insani yardım' bahaneleriyle bölgeye yönelik uzun vadeli işgal planını sürdürüyor.

TÜRKİYE VE BÖLGE ÜLKELERİ İÇİN AÇIK TEHDİT

Davud Koridoru'nun Suriye'yi fiilen ikiye bölmesi, sadece Şam için değil, Türkiye ve bölgedeki diğer güçler için de doğrudan bir güvenlik tehdidi oluşturuyor.

Türkiye'nin güney sınırında oluşacak Dürzî-SDG eksenli bir kuşak, Suriye'nin toprak bütünlüğünü hedef alırken, Ankara'nın kırmızı çizgilerini ihlal ediyor. Ayrıca bu koridorun İran'ın Lübnan hattını kesme, Türkiye'nin sınır kontrolünü zayıflatma ve Rusya'nın etkisini çevreleme gibi çok yönlü stratejik hedefleri de beraberinde taşıdığı değerlendiriliyor.

SESSİZ, DERİN VE TEHLİKELİ İLERLEYİŞ

Soykırımcı İsrail'in Dürzî isyancıları kullanarak başlattığı 'Davud Koridoru' projesi, başlangıçta klasik bir askeri işgal gibi görünmeyen ama ondan daha etkili ve sonrasında Siyonist işgale hazırlayan stratejik bir plan olarak dikkati çekiyor.

Bu sessiz derinlik, Suriye'nin güneyinden Fırat'a kadar uzanan bir kuşakla, Suriye'yi etnik çizgilerle bölme, yeni etki alanları oluşturma ve bölgede uzun vadeli bir jeopolitik mühendislik inşa etme amacını taşıyor. Koridor tamamlandığında, yalnızca haritalar değil, dengeler de değişmiş olacak. Ve bu kez savaş 'koruma' adı altındaki bir işgal kuşatmasından doğacak.

Süveyda'da Ateşkes İlan Edildi: Suriye Ordusu Çekilmeye Başladı

● 15 Temmuz 2025

Dürzi isyancılar, Bedevi aşiretler ve Suriye ordusu arasında yaşanan şiddetli çatışmalar sonrasında, Suriye Savunma Bakanlığı kent ileri gelenleriyle varılan uzlaşma üzerine Süveyda'da ateşkes ilan etti.

İsrail, Suriye'nin Genelkurmay Karargâhı'nı Vurdu!

● 16 Temmuz 2025

İsrail işgal kuvvetleri (IDF), Suriye ordusunun Güney'deki Dürzi sivillere yönelik eylemlerine cevaben, Şam'daki Genelkurmay karargâhının girişine hava saldırısı gerçekleştirdi. Siyonist Savunma Bakanı Katz, bölgenin silahsızlandırılması için net bir uyarı yaparak, saldırıların devam edebileceğini belirtti.

Soykırımcı İsrail'in Kanlı 'Yardım Oyunu' Devam Ediyor: En Az 20 Şehit

● 16 Temmuz 2025

Gazze Şeridi'nin Han Yunus kentindeki ABD ve işgal rejimi İsrail'in kurduğu insani yardım noktasında meydana gelen izdihamda en az 20 Filistinli şehit oldu. Bu olay, BM verileriyle birleştiğinde Gazze'deki yardım sistemine yönelik ciddi şüpheleri yeniden gündeme taşıdı.

Suriye Cumhurbaşkanı Ahmed Şara İsrail Saldırıları Sonrası İlk Kez Konuştu

● 17 Temmuz 2025

Suriye Cumhurbaşkanı Ahmed Şara, İsrail'in ülkeyi bölmeye yönelik girişimlerine karşı duracak iradeye sahip olduklarını belirterek, Dürzî topluluğunun devletin himayesinde olduğunu ve onları dış güçlere çekmeye yönelik her türlü girişimi reddettiklerini ifade etti.

Bosna Savaşı'nın Ünlü Komutanı ve Nakşibendi Şeyhi Halil Brzina 72 Yaşında Vefât Etti

● 17 Temmuz 2025

1992-1995 Bosna Savaşı'nda 7. Müslüman Tugayı'nın kurucularından ve uzun süre komutanlığını yapan Nakşibendi Şeyhi Halil Brzina, Saraybosna Üniversitesi Klinik Merkezi'nde yaşadığı sağlık sorunları sonucu 72 yaşında hayatını kaybetti.

Süveyda'da Dördüncü Kez Ateşkes Varıldı: İsrail Destekli Dürziler Anlaşmayı Tanımadı

● 17 Temmuz 2025

Suriye ile Süveyda'daki Dürzî liderler arasında sağlanan yeni ateşkes kapsamında ordu kışlalara çekilirken, güvenlik Dürzîlerden oluşacak bir yerel yapıya devredilecek. Ancak İsrail destekli radikal Dürzî lider Hikmet el-Hicrî, ateşkesi reddederek silahlı direniş çağrısı yaptı.

5 Müslüman Ülkenin de Bulunduğu Lahey Grubu Ülkelerden İsrail'e Ambargo Kararı

● 17 Temmuz 2025

Irak, Endonezya, Malezya, Umman ve Libya'nın da aralarında bulunduğu Lahey Grubu ülkeler, işgal rejimi İsrail'e karşı ortak ambargo kararı aldı. Siyonist işgal rejimi ile silah ticareti yasaklandı, limanlar kapatıldı ve tüm anlaşmalar askıya alındı.

'Gazze İnsani Yardım Vakfı' Soykırıma Ortak Oluyor

● 21 Temmuz 2025

İnsan hakları örgütleri, militarize yardım dağıtımının derhal durdurulmasını istedi. Açıklamada, yardım almaya çalışırken hedef alınarak öldürülen siviler hatırlatıldı; Gazze Yardım Vakfı'nın soykırımın tarafı olduğu vurgulandı.

Soykırımcı Siyonistler, Gazze'yi Tatil Köyüne Dönüştürme Planını Açıkladı

● 24 Temmuz 2025

Soykırımcı Siyonistler, Gazze'nin tamamen kendilerine ait bir 'Riviera'ya dönüştürülmesi için etnik temizlik çağrısında bulundu. ABD Başkanı Trump'ın planına referans verilen konferansta, 2 milyondan fazla Filistinlinin zorla göç ettirilmesi ve 1,2 milyon Siyonistin yerleştirilmesi hedefi açıklandı.

Gazze Açlığın Pençesinde: BM, "İsrail Sivilleri Aç Bırakıyor" Uyarısı Yaptı

● 21 Temmuz 2025

Birleşmiş Milletler Filistinli Mültecilere Yardım Ajansı (UNRWA), İsrail'i Gazze Şeridi'ne gıda ve ilaç girişini engelleyerek sivil nüfusu, aralarında 1 milyon çocuğun da bulunduğu insanları "aç bırakmakla" suçladı.

İşgalci İsrail Batı Şeria'nın işgalini resmen onayladı

● 24 Temmuz 2025

İşgalci İsrail Parlamentosu Knesset, Batı Şeria'nın işgal edilmesini öngören ve bu toprakların 'Siyonistlerin tarihi, kültürel ve manevi vatanının ayrılmaz parçası' olduğunu iddia eden kararı 71 oyla kabul etti.

Tayland ve Kamboçya Arasında Çatışmalar Sürüyor: Savaş Uyarısı Yapıldı

● 25 Temmuz 2025

Tayland ile Kamboçya arasındaki sınır hattında perşembe günü başlayan silahlı çatışmalar ikinci gününde de şiddetlenerek devam ediyor. İki ülkenin orduları arasında artan gerilim nedeniyle on binlerce sivil güvenli bölgelere tahliye edildi.

İnsanlık Dışı Sürgün: İran 4 Ayda 1 Milyondan Fazla Afganı Sınır Dışı Etti

• 29 Temmuz 2025

İran, 2025 yılının Mart–Temmuz döneminde yaklaşık 1 milyon Afgan mülteciyi ‘yasa dışı ikamet’ ve ‘ulusal güvenlik’ gerekçeleriyle sınır dışı etti; bu operasyon, özellikle Haziran’daki İran–İsrail çatışmasının ardından hız kazandı.

İran hükümeti, 2025 yılının Mart ayından Temmuz ayına kadar geçen sürede yasal statüsü olmayan Afgan mültecileri zorla ülkeden göndermeye devam ederek yaklaşık 1 milyon kişiyi Afganistan’a geri gönderdi.

İran İçişleri Bakanlığı’ndan yapılan açıklamaya göre bu operasyonlar özellikle Haziran ortasında patlak veren İran–İsrail 12 Gün Savaşı’nın ardından yoğunlaştı ve güvenlik gerekçesi öne çıkarıldı. Operasyonun gerekçeleri arasında ‘yasadışı ikamet’ ve Afgan mültecilerin casusluk suçlamaları yer alırken; Uluslararası Göç Örgütü (IOM) ve Uluslararası Kızılhaç ve Kızılay Dernekleri Federasyonu (IFRC) gibi kuruluşlar operasyonun insani sistemi ciddi şekilde zorladığını ifade etti.

İranlı yetkililer ise bunun ‘onurlu bir geri gönderme’ olduğunu ileri sürerken, uluslararası toplum ve Birleşmiş Milletler (BM) kurumları bu uygulamayı şiddetle eleştirdi.

ÖLÇEK VE ZAMANLAMA

2025 başından itibaren İran’dan 1,1 milyon Afgan sınır dışı edildi. Bu rakamın yaklaşık 600 bini sadece Haziran–Temmuz döneminde gerçekleşti.

Sadece 24 Haziran–9 Temmuz arasında 508,426 kişi deport edildi; bazı günlerde sayılar 51 bin kişiye kadar çıktı.

BM verilerine göre, İran ve Pakistan’dan 2025 yılı içinde toplam 1,2–1,6 milyon Afgan geri döndü; bunların çoğunluğu İran kaynaklı.

CASUSLUK İDDİALARI VE GEREKÇE

İran makamları, Afgan mültecileri İsrail için casusluk yapmakla suçlayarak sınır dışı sürecini gerekçelendirdi. Ancak bu iddialar bağımsız kaynaklar tarafından doğrulanmadı ve Batı ile uluslararası gözlemciler tarafından siyasi söylem olarak değerlendirildi.

UYGULAMA ŞEKLİ VE İNSAN HAKLARI İHLALLERİ

Sınır dışı operasyonları gece yarısı baskınları, sokak ve ev taramaları, gözaltılar ve toplu nakiller şeklinde gerçekleşti. Gözaltı merkezlerinde kötü muamele, gasp ve belgelerin yok edilmesi gibi olayların yaşandığı iddia edildi.

Deport edilenlerin ifadelerinde, “sanki çöp gibi fırlatıldık”, “abi eşyama bile almama izin vermediler” gibi ifadeler yer alıyor.

İNSANİ DURUM VE KRİZ TABLOSU

İslam Kale Sınır Kapısı’ndan geri dönenler aşırı sıcağa maruz kaldı, aşırı sıcaklar nedeniyle can kayıpları yaşandı. BM kuruluşları sınırda hizmet veren sistemin kapasitesinin sadece yüzde 10’unu karşılayabildiğini; yük-

sek sıcaklıkla birlikte özellikle çocukların ve kadınların tehlikede olduğunu vurguladı.

ULUSLARARASI TEPKİLER

Birleşmiş Milletler Mülteciler Yüksek Komiserliği (UNHCR), IOM ve IFRC operasyonu eleştirdi; BM özel raportörü dönüşlerin 'büyüyen kriz ve istikrar tehlikesi' taşıdığını belirtti.

Avrupa Parlamentosu üyeleri ve insan hakları örgütleri toplu sınır dışıların hukuka aykırı olduğunu, temel uluslararası normlara tezat oluşturduğunu ifade etti.

2025'in ilk yedi ayında İran'dan kitlesel sınır dışı operasyonlarının özellikle Haziran itibarıyla hızlanması, bölge için büyük insani, hukuki ve sosyal bir kriz halini aldı. Operasyonların özellikle uygulama şekli; herhangi bireysel durum ayrımı yapılmadan, uluslararası yasaların dikkatleri çektiği gibi toplu göç kurallarını zedelediği yönünde eleştirilere neden oluyor. Afganistan başta olmak üzere ilgili ülkeler ve BM mekanizmaları, sürecin durdurulması ve sorumlulara hesap sorulmasını talep ediyor.

Gazze'de İnsani Kriz

• Temmuz 2025

SON 4 AYDA:

8.066

şehit

28.939

yaralı

TEHLİKE ALTINDAKİ ALANLAR

- ▼ Sağlık sisteminin **%99'u iflas etmiş durumda**
- ▼ Yoğun bakım ilaçları, kalp ve kanser tedavileri **yok denecek seviyede**
- ▼ Ortalama hastane doluluk oranı: **%150**
- ▼ **Mezar yerleri tükendi**, aileler özel alanlara yüksek ücretlerle defnediliyor

ÇOCUKLAR AÇLIK VE HASTALIKLA KARŞI KARŞIYA

- ▼ Her 3 kişiden 1'i **günlerdir yemek yiyemiyor**
- ▼ **Her 10 çocuktan 9'u** ağır gıda yetersizliği içinde
- ▼ 2025'in ilk yarısında **doğum oranı %41 düştü**
- ▼ Yenidoğanların **%15'i düşük kilolu**
%15'i yoğun bakıma alındı

SAVAŞIN ENGELLİLER ÜZERİNDEKİ ETKİSİ

- ▼ Engelli birey oranı **%55 arttı**
- ▼ **107.000'den fazla kişi** engelli hale geldi
- ▼ Bu bireylerin **%25'inin sürekli desteğe** ihtiyaç duyuyor

Gazze'nin Acil Destek İhtiyaçları

SAĞLIK

- Yakıt ve ilaç desteği
- **Sahra hastaneleri kurulumu**
- Doğum sonrası bakım kitleri

GIDA VE YARDIM

- Temel gıda ve içme suyu
- **Tüp gaz ve kıyafet yardımı**
- Su arıtma tesislerine yakıt

BARINMA

- Çadır, yatak, battaniye
- **Nakdi yardım**

afrasya today

Refah'ta Kurulacak 'İnsani Şehir' Tartışması: Zorla Göçün Yeni Adı mı?

• 16 Temmuz 2025

İşgal rejiminin Refah'ta kurmayı planladığı "İnsani Şehir", hem Gazzeliler hem de uluslararası kamuoyu tarafından zorla göçün meşrulaştırılması olarak görülüyor. Birleşmiş Milletler bu projeyi getto kampı olarak tanımlarken, işgal rejimi içinden de yüksek maliyet, güvenlik riski ve siyasi sonuçlar gerekçesiyle ciddi itirazlar yükseliyor.

Gazze'nin güneyindeki Refah şehri, İsrail işgal güçlerinin haftalar süren yıkıcı saldırılarıyla adeta haritadan silinirken, işgal rejimi şimdi buraya 'insani şehir' adını verdiği büyük bir çadır kampı kurmayı planlıyor. İşgalci İsrail Savunma Bakanı Katz'ın kamuoyuna açıkladığı plana göre, yaklaşık 600 bin Gazzelinin bu kamp alanında toplanması, ardından uluslararası yardımlarla geçici olarak burada tutulması ve nihayetinde 'gönüllü göçe' teşvik edilmesi öngörülüyor. Ancak plan, hem uygulama yöntemi hem de amacı itibarıyla geniş bir öfke ve şüpheye neden oldu.

Birleşmiş Milletler (BM), bu projeyi geniş çaplı zorla yerinden etmenin zeminini hazırlayan bir 'getto kampı' olarak nitelendirirken; Gazzeliler planı ABD Başkanı Trump'ın gündeme getirdiği 'zorunlu sürgün stratejisinin' devamı olarak görüyor. İşgal rejiminin içinden de askeri ve siyasi düzeyde ciddi eleştiriler yükselirken, uzmanlar bu planın savaşın sonunu değil, yeni bir aşamasını işaret ettiğini savunuyor.

BİR GETTO İNŞASI: PLANIN İÇERİĞİ VE UYGULAMA DETAYLARI

İşgal rejiminin Refah'ta inşa etmeyi planladığı sözde 'insani şehir', aslında çadırlardan oluşan devasa bir kamp alanından ibaret. Soykırımcı İsrail Savunma Bakanı Katz'ın detaylarını kamuoyuyla paylaştığı plana göre, ilk etapta yaklaşık 600 bin Gazzelinin bu çadır kente zorla sürülmesi öngörülüyor. Planın devamında ise, tüm Gazze nüfusunu bu alana sıkıştırma hedefi taşıdığı ifade ediliyor.

Söz konusu kampın, tamamen yıkılmış Refah şehrinin enkazı üzerine kurulacağı ve işgal ordusu tarafından çevresel kontrolün sağlanacağı belirtiliyor. Gazzelilerin bu alana girmesinin ardından bölgeden ayrılmaları engellenecek; yaşam ihtiyaçları ise uluslararası kuruluşlar aracılığıyla karşılanacak. Ancak buradaki temel amaç, insanları bu kampta tutmak ve sonrasında 'gönüllü göçe' zorlamak.

BM, bu projeyi açık bir dille 'zorla yerinden edilmenin ön adımı' olarak tanımlarken, kampı da 'modern bir getto' olarak niteledi. Uluslararası Af Örgütü ise planın 'savaş suçu' kapsamına girebileceği uyarısında bulundu.

Planın en tartışmalı boyutu ise, bu kamp sisteminin meşru ve kalıcı hale gelmesi için Gazze'nin geri kalanının sistematik biçimde yok edilmesini zorunlu kılıyor olması. İsrail işgal güçlerinin kamp dışında kalan bölgelerdeki sivil direnci kırmak ve insanları göçe zor-

lamak için askeri baskıyı sürdüreceği ifade ediliyor. Kamp içinde kalmayı reddedenlerin ise doğrudan hedef alınacağı belirtiliyor.

Gazze halkı, bu planı yaşanmış felaketlerin tekrarından ibaret görüyor. Refah planını reddeden Gazzeli Şadi, şu sözlerle halkın duygularını özetliyor:

"Netanyahu'nun Refah'ta uygulamayı planladığı toplu yerinden etme ve göç planı gerçekleşmeyecek. İnsani ve güvenli bölgelere gitmeyi tekrarlamayacağız. Çünkü Mevasi'ye gittiğimizde öldürüldük ve orada ne yiyecek ne de sağlık hizmeti vardı. Aynı hatayı tekrarlamak mantıklı mı?"

Benzer şekilde Gazzeli Hayfa da, çadır kent fikrine karşı isyan edenlerden biri:

"Burayı terk etmemizi istiyorlar ama biz yaşadığımız yerlerde kalacağız. Her sözde güvenli bölgede korkunç şeyler yaşadık. Mevasi'de ailem katledildi. Çadırda yaşamak yazın başka, kışın başka bir işkence. Netanyahu'nun planı başarılı olmayacak çünkü İsrail bize daha önce de güvenli bölge yalanını söyledi ama sonunda bizi öldürdü."

İşgal rejiminin bu kampı yalnızca fiziksel bir alan olarak değil, psikolojik bir kuşatma aracı olarak da kurguladığı dikkatleri çekiyor. Planın, halkı açlık ve belirsizlik içinde yaşamaya zorlayarak çaresizliği dayatması hedefleniyor. Bu durumu, ayağı kesilmiş halde yardım dağıtımına ulaşmaya çalışan Gazzeli Abid'in şu sözleri özetliyor:

"Refah'ta insani yardım adı altında yapılan dağıtım insani değil. Çadır kentine gitmeyeceğiz. Belki o zamana kadar hepimiz ölmüş oluruz."

Abid ayrıca, bu projenin gerçekte bir sürgün kampı olduğuna ve gelecekte geri dönüşsüz bir göçe zemin hazırlayacağına dikkati çekerek şunları söylüyor:

"Yıkılmış Gazze'den, yaşamayı bile bilmediğimiz, belki de yeni bir getto olacak yerlere gitmeyeceğiz."

ULUSLARARASI TEPKİLER: BU BİR SAVAŞ SUÇU MU?

Refah'ta kurulması planlanan sözde 'insani şehir', yalnızca Filistin halkının değil, uluslararası toplumun da ciddi tepkisini çekti. BM'den Avrupa Birliği'ne (AB), sivil toplum örgütlerinden hukukçulara kadar çok sayıda aktör, bu planın sadece bir çadır kampı değil, aynı zamanda 'zorla yerinden etmenin kurumsallaşmış biçimi' olduğu uyarısında bulundu.

BM: Getto Kampı

BM, bu planı 'geniş çaplı zorla yerinden edilmenin altyapısı' olarak tanımlarken, Refah'ta kurulacak çadır kentin 'modern bir getto kampı' anlamına geldiğini ifade etti. BM yetkilileri, insanların askeri zorlamayla yaşadıkları topraklardan koparılmasının uluslararası hukuka aykırı olduğunu vurguladı.

Uluslararası Af Örgütü: Savaş Suçu

Uluslararası Af Örgütü (Amnesty International), söz konusu projenin açık bir şekilde 'uluslararası insancıl hukukun ihlali' anlamına geldiğini ve 'savaş suçu' kapsamına girebileceğini duyurdu. Kuruluş, planın hem insan haklarına hem de Cenevre Sözleşmeleri'ne aykırı olduğunu belirtti.

AB ve Almanya'dan Sert Tepki

AB de işgal rejiminin bu projesine karşı çıktı. Almanya Başbakanı Friedrich Merz, planı açık bir şekilde reddederek şunları söyledi:

"Bu, kabul edilemez bir plan. Uluslararası hukukun ve insan onurunun açık ihlalidir."

Arap Birliği ülkeleri de işgal yönetimini bu planı uygulamaması konusunda uyardı. Birçok ülke, Gazze halkının yerinden edilmesine

karşı diplomatik ve siyasi adımlar atacaklarını açıkladı.

Hukukçulardan Uyarı

İşgalci İsrail'deki 16 önde gelen uluslararası hukuk araştırmacısı da Savunma Bakanı Katz'a gönderdiği resmi uyarı mektubunda, planın 'uluslararası insancıl hukuka açıkça aykırı' olduğunu belirtti. Mektupta şu ifadeler yer verildi:

"Refah'ta kurulması öngörülen kamp, savaş hukukuna ve uluslararası teamüllere aykırıdır. Bu planın uygulanması halinde sorumlular doğrudan uluslararası mahkemelerde yargılanabilir."

Eski Başbakan Olmert: Etnik Temizlik

İşgal rejiminin eski başbakanlarından Ehud Olmert bile planın vahametini açıkça kabul etti. Olmert şu ifadeleri kullandı:

"Eğer Gazzeliler bu sözde 'insani şehir'e sürülürse, bunun dünyada daha önce görülmemiş bir etnik temizlik olduğunu söyleyebiliriz."

Bu tepkiler, işgal rejiminin Refah planının yalnızca bir güvenlik projesi olmadığını; aksine, bölgesel ve küresel hukuk sistemine aykırı, 'zorla göç ve kuşatma politikasını kurumsallaştıran bir yapı' olduğunu bir kez daha gözler önüne serdi.

İŞGAL REJİMİNDE BÖLÜNME: ORDU VE SİYASET PLANA KARŞI

Refah'ta kurulması planlanan 'insani şehir' projesi, işgal rejiminin kendi içindeki kurum ve aktörlerin de sert itirazlarıyla karşı karşıya kaldı. Özellikle işgal ordusu komutanları ve muhalefet partileri, planın güvenlik açıkları, yüksek maliyeti ve siyasi sonuçları nedeniyle uygulanamaz olduğunu savunuyor.

Ordu Kanadı: Plan Mantıksız ve Riskli

İsrail işgal ordusunun Genelkurmay Başkanı Eyal Zamir, projenin teknik ve askeri açıdan 'uygulanamaz' olduğunu açıkça dile getirdi. Zamir'e göre, Refah'ta bu ölçekte bir kamp kurmak 'en az bir yıllık süre' gerektiriyor ve 'yaklaşık 15 milyar dolarlık bir maliyet' anlamına geliyor.

"Bu plana karşıyım, çünkü açık bir güvenlik ve düzenleme mekanizmasına sahip olmayan bu plan, Gazze'ye büyük askeri güçlerin konuşlandırılmasını gerektiriyor,"

diyen Zamir, planın ordunun asli görevlerini yerine getirme kapasitesini zayıflatacağına dikkati çekti.

Zamir ayrıca, söz konusu çadır kentnin kurulmasının işgal ordusunun 'Hamas'la mücadele' ve 'esirlerin geri getirilmesi' gibi stratejik hedeflerini de sekteye uğratacağını savunuyor.

Muhalefetten Açık Reddiye

Siyonist rejim muhalefetinin önde gelen isimleri de plana tepki gösterdi. Ana muhalefet lideri Yair Lapid, Refah projesini 'her açıdan kötü bir fikir' olarak tanımladı ve planın sonuçlarının daha da ağır olacağına işaret etti:

"İnsanlar ayrılmayı başaramazsa, şehir bir toplama kampına dönüşecek. Ayrılabilirlerse de bu plana zaten gerek kalmayacak."

Planın en sert eleştirilerinden biri ise işgal rejiminin eski Başbakanı Ehud Olmert'ten geldi. Olmert, bu projenin dünya kamuoyu nezdinde 'benzeri görülmemiş bir etnik temizlik' olarak kayda geçeceğini söyledi.

Katil Netanyahu Geri Adım Attı

Bu yoğun baskılar ve artan eleştiriler karşısında, soykırımcı Netanyahu da Refah planının mevcut hâliyle sürdürülebilir olmadığını kabul etmek zorunda kaldı. Netanyahu, konuyla ilgili yaptığı son açıklamada şu ifadeleri kullandı:

"Bu gecikmeden dolayı hayal kırıklığına uğradım. Fakat daha kısa sürede, daha düşük maliyetle ve daha gerçekçi hedeflerle uygulanabilir alternatif planlara ihtiyaç var"

Bu açıklama, işgal rejimi liderliğinin kendi içinde dahi bu planın 'hem stratejik hem de siyasi olarak meşruiyet sorunu taşıdığı' gösteriyor.

TRUMP'IN GÖLGESİ: BU PLAN NEYİN DEVAMI?

Refah'ta kurulması planlanan sözde 'insani şehir', yalnızca işgal rejiminin stratejik bir hamlesi değil; aynı zamanda, ABD Başkanı Donald Trump'ın yeniden iktidara gelmesiyle birlikte hız kazanan bölgesel sürgün planlarının bir uzantısı. Trump'ın ilk başkanlık döneminde gündeme gelen Gazze'nin boşaltılması ve Orta Doğu'daki bazı ülkelere 'yeniden yerleştirme' senaryosu, şimdi daha sistematik ve kurumsal biçimde sahaya yansıtılıyor.

Trump'ın İkinci Dönem Stratejisi: Gazze'yi Haritadan Silme Planı

Trump yönetimi, ikinci dönemine başlar başlamaz Gazze'yi 'Orta Doğu'nun rivierasına' dönüştürme planını bir kez daha masaya koydu. Bu planın özünde, 'Gazzelilerin topraklarından çıkarılması', bölge dışına taşınmaları ve geri dönüş yollarının tamamen kapatılması yatıyor. Projenin jeopolitik zeminini oluşturan fikir, Refah'taki çadır kampıyla sahada uygulanmaya konulmuş durumda.

Trump'ın bu yaklaşımı, Gazze'deki direnci kırmayı hedeflerken, işgal rejimine bölgeyi yeniden yapılandırma ve demografik dönüşüm oluşturma fırsatı sunuyor.

Netanyahu Bu Planı Sahiplendi

İşgal rejimi Başbakanı Netanyahu, Trump yönetiminin Gazze vizyonunu açıkça destekleyen bir çizgi izliyor. Refah'taki çadır kent girişimi, Trump'ın sürgün planlarının yerel düzeyde uygulanması anlamına geliyor. Planın içeriği, biçimi ve hedefleri; Trump'ın bölgeye dair tahayyülünü yansıtırken, katil Netanyahu bu politikayı 'güvenlik önlemi' etiketiyle meşrulaştırma çabası içinde.

Bu bağlamda, 'insani şehir' olarak pazarlanan proje; aslında Trump-Netanyahu ittifakının 'bölgesel demografi mühendisliği' planlarının fiziksel sahaya indirgenmiş hali olarak görülüyor.

Sürgüne Zemin Hazırlığı

Projenin hedefi, Gazze halkını çadır kentlerde geçici olarak barındırmak değil, 'bu alanları kalıcılaştırarak geri dönüşü imkânsızlaştırmak.' Çadır kente girenlere geçici yardım sağlanırken, bir yandan da halkın başka ülkelere 'gönüllü göç' adı altında sevki teşvik ediliyor. Bu, Trump döneminde sıkça dile getirilen 'bölgesel yeniden yerleştirme' söyleminin sahada ete kemiğe bürünmüş hali.

Bölge uzmanlarına göre bu plan, yalnızca bir güvenlik politikası değil; aynı zamanda 'Filistin kimliğini coğrafyasından koparma girişimi.' Refah'taki çadır kampı, savaşın sonu değil; 'sürgün sürecinin başlangıcı' olarak okunuyor.

GAZZELİLERİN TANIKLIĞI: BİR DAHA GÖÇ ETMEYECEĞİZ

Refah'ta kurulması planlanan sözde 'insani şehir', sadece bir çadır kampı değil; Gazzeliiler için geçmişin acı deneyimlerini hatırlatan, 'yeni bir zorunlu göç felaketinin simgesi.' Mevasi'de, Han Yunus'ta ve kuzeydeki 'güvenli' olarak ilan edilen bölgelerde yaşanan katliamları bizzat deneyimlemiş halk, şimdi aynı tuzağın Refah'ta kurulmaya çalışıldığını düşünüyor. Bu nedenle, Gazzeliiler plana karşı güçlü bir toplumsal bilinçle direniyor: "Bir daha göç etmeyeceğiz."

"Ölmemizi İstiyorlar"

Gazzeliilerin bu plana karşı tepkisi sadece fiziksel değil; aynı zamanda tarihsel hafızaya ve direniş kültürüne dayanan bir ret. Planı sadece bir barınma girişimi değil, 'yaşam hakkına karşı organize bir saldırı' olarak gören halk, 'insani şehir' yalanını kabul etmiyor.

Sokaklarda yankılanan mesaj açık:

"Gazze bizim yurdumuz. Bizi çadırlara kapatıp yavaş yavaş yok etmeye çalışıyorlar. Ama biz göç etmeyeceğiz. Bu kez sonuncusu olabilir; ama teslim olmayacağız."

İNSANİ ŞEHİR DEĞİL, GETTO KAPANI

Refah'ta inşa edilmesi planlanan 'insani şehir', ismiyle çelişen; içeriğiyle ise 'zorla göç, etnik temizlik ve kuşatma stratejisinin yeni yüzü' olan bir projedir. Çadırlardan oluşacak bu kamp alanı, uluslararası kamuoyuna bir çözüm gibi sunulsa da sahadaki gerçeklik Gazzeliiler için yeni bir 'toplama kampı' tablosu çizmektedir.

Göç Politikalarının Kurumsallaşması

Planın esas amacı, Gazze halkını kendi topraklarından koparmak, onları kalıcı biçimde

bölgeden uzaklaştırmak ve Filistin meselesini 'demografik tasfiye' yoluyla çözmeye çalışmaktır. İsrail işgal rejimi bu süreci, Trump yönetiminin yeniden başlatmış olduğu 'Orta Doğu'yu yeniden tasarlama' girişiminin parçası olarak yürütmektedir.

'İnsani yardım, güvenlik, geçici kamp' gibi kelimelerle süslenen plan; esasen bir halkı, yaşadığı coğrafyadan 'zorla çıkarmanın sistemli kurgusudur.'

Uluslararası Hukuk Açısından Bir Dönüm Noktası

BM'nin 'getto kampı', Uluslararası Af Örgütü'nün 'savaş suçu' ve Almanya Başbakanı'nın 'kabul edilemez' olarak nitelediği bu proje, uluslararası hukuk açısından ciddi bir 'ihlaller zincirine' zemin hazırlamaktadır.

Eğer bu plan uluslararası sessizlikle hayata geçirilirse, sadece Gazze değil; tüm dünyadaki sivillerin hukuki güvenliği için bir kırılma yaşanacaktır.

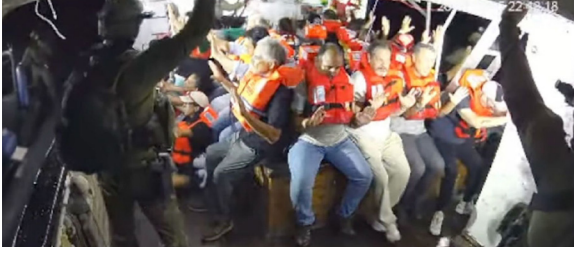
Savaşın Uzatılması ve Kalıcılaştırılması

İşgal ordusu içinden gelen tepkiler, bu planın sadece insani değil, 'askeri açıdan da rasyonel olmadığını' ortaya koyuyor. Yüksek maliyet, güvenlik zaafı ve stratejik tehditler nedeniyle askeri komuta kademesi bile planı desteklememektedir. Buna rağmen, bu girişimin siyasi düzeyde gündemde tutulması, savaşın son bulması değil; 'yeni bir aşamaya geçmesi anlamına gelir.'

Halkın Mesajı: "Gettolara Girmeyeceğiz"

Gazzeliilerin tanıklıkları ve kararlılığı, bu plana en güçlü cevabı veriyor. Daha önce 'güvenli bölge' vaadiyle gidenlerin öldüğü Mevasi ve Han Yunus gibi bölgeler, halkın hafızasına kazınmış durumda. Bu yüzden, Refah planı halk tarafından sadece bir yaşam mücadelesi değil, 'onur mücadelesi' olarak görülüyor.

Sonuç olarak, 'insani şehir' adıyla meşrulaştırılmak istenen bu proje, ne insani ne geçici ne de güvenlidir. Bu plan, tarihe bir 'şehir' olarak değil, 'bir kapan' olarak geçecektir.

Gazze'ye Giden Yardım Gemisi Hanzala'ya Müdahale!

● 29 Temmuz 2025

Soykırımcı İsrail'in ablukası altında olan Gazze'de açlıktan şehadetler arka arkaya gelirken, Gazze'ye yardım için yola çıkan Hanzala gemisine Siyonist rejim tarafından müdahale edildi.

Tayland-Kamboçya Arasında Ateşkes İlan Edildi

● 29 Temmuz 2025

Malezya Başbakanı Enver İbrahim, Tayland ile Kamboçya arasında yerel saatle 00.00'da acil ve koşulsuz ateşkesin devreye girmesi için anlayış birliğinin sağlandığını açıkladı.

Filistin'i Tanıyan Ülke Sayısı 149'a Yükseldi

● 30 Temmuz 2025

Fransa, İngiltere, Kanada, Avustralya ve Malta, Filistin Devleti'ni tanıyacaklarını açıkladı. Böylece BM'ye üye 193 ülkeden 149'u Filistin'i tanımış olurken, tanımayan ülke sayısı ise 39'a düştü.

Siyonist Lobinin Büyük Planı: İsrail'i Bölgesel Süper Güce Dönüştürmek

• 24 Temmuz 2025

Siyonist lobi yalnızca ABD'yi yönlendiren bir güç değil, aynı zamanda İsrail'in Orta Doğu'da askeri, siyasi ve ekonomik anlamda bölgesel bir süper güce dönüşmesini hedefleyen küresel bir projenin taşıyıcısı. ABD'de şekillenen bu stratejik ajanda, Arap dünyasıyla normalleşmeden İran karşıtı cephe inşasına, Afrika'daki istihbarat faaliyetlerinden Doğu Akdeniz enerji oyunlarına kadar geniş bir sahaya yayılmış durumda.

Siyonist lobi yıllardır yalnızca ABD iç politikasını etkilemekle sınırlı kalmadı. Daha önce "Siyonist Lobi ABD'yi Nasıl Ele Geçirdi?" başlıklı dosyamızda ortaya koyduğumuz gibi, bu yapı; Pentagon, Kongre, medya ve akademi üzerindeki gücüyle Amerikan siyasetinin dış politik önceliklerini belirleyebiliyor. Ancak bu gücün nihai hedeflerinden biri de net: 'İsrail'i bölgesel bir süper güce dönüştürmek.'

Bu dönüşüm planı, sadece askeri yardımlar ve diplomatik kalkanlarla değil; Arap ülkeleriyle kurgulanan normalleşme süreçleri, İran'a karşı organize edilen uluslararası cepheleler, enerji diplomasisi, Afrika ve Asya'ya uzanan istihbarat ağları, hatta teknoloji ve tarımda yürütülen yumuşak güç politikalarıyla destekleniyor.

Bu dosyada, İsrail'in bölgesel hakimiyet arayışını perde arkasından yöneten güçlerin stratejilerini, sahadaki uygulamalarını, bu sürecin kazananlarını ve bedelini ödeyen halkları tüm çıplaklığıyla ortaya koyacağız.

ARAP ÜLKELERİYLE NORMALLEŞME PLANI: İŞGAL REJİMİ İÇİN BÖLGESEL SERBEST GEÇİŞ

Gizli Görüşmelerden İbrahim (Abraham) Anlaşmaları'na

2018 yılında başlayan bazı perde arkası diplomatik temaslar, 2020'de imzalanan Abraham Anlaşmaları ile resmîyet kazandı. Birleşik Arap Emirlikleri, Bahreyn, Sudan ve Fas, Filistin davası henüz çözüme kavuşmamışken işgal rejimini resmen tanıdı. Bu normalleşme dalgası, sadece diplomatik tanıma değil; istihbarat paylaşımı, askeri eğitim iş birlikleri, güvenlik antlaşmaları ve ortak ekonomik projeleri de içeriyordu.

Sürecin mimarları arasında yalnızca Trump yönetimi değil, AIPAC, JINSA, Washington Institute gibi Siyonist lobi merkezli kuruluşlar da yer aldı. Anlaşmaların altyapısı, bu yapıların yıllar süren etki operasyonlarıyla şekillendirildi. İşgal rejiminin diplomatik yalnızlığını kırmak ve İran karşıtı bölgesel bir blok oluşturmak bu stratejinin temel taşlarıydı.

Lobi Stratejisi: Filistin'i Bypass Etmek

Normalleşme adımlarında dikkat çeken temel strateji, Filistin sorununu tamamen bypass etmeye yönelikti. Bu da Siyonist lobinin önerdiği ve Washington'da karşılık bulan 'önce çıkar, sonra çözüm' modelinin yansımasıydı. Buna göre, Arap ülkeleriyle ekono-

mik ve güvenlik çıkarları üzerinden ilişkiler kurulmalı, Filistin meselesi ise bu süreçte ikinci plana itilmeli ya da zamanla 'çözülmüş gibi' gösterilmeliydi.

Nitekim BAE ile imzalanan anlaşmada, Batı Şeria'nın resmen işgalinin 'askıya alındığı' iddiası, Arap kamuoyunu yatıştırma amacı taşısa da, işgal rejimi fiilen yerleşim faaliyetlerine hız kesmeden devam etti.

Normalleşmenin Arkasındaki Güç: Think-Tank'ler ve Siyonist Lobi

Washington Institute for Near East Policy, Middle East Forum, Atlantic Council gibi düşünce kuruluşları bu sürecin akademik ve medya zeminini hazırladı. Yüzlerce analiz, brifing, konferans ve medya kampanyasıyla Arap ülkeleri için işgal rejimiyle barışmanın 'akılcı ve stratejik' bir tercih olduğu fikri yaygınlaştırıldı. Bu yapıların finansörleri arasında ise AIPAC'a yakın sermaye grupları öne çıktı.

Ayrıca işgal rejiminin istihbarat teşkilatı Mossad, özellikle BAE ve Sudan'daki temaslarda aktif rol oynadı. İsrail basınında dahi, Mossad Başkanı Yossi Cohen'in bu ülkelerde defalarca üst düzey görüşmeler yaptığı açıkça yazılmıştı.

Suudi Arabistan Dosyası: Taçsız Kralla Sessiz Normalleşme

Henüz işgal rejimini resmen tanımayan Suudi Arabistan, perde arkasında büyük oranda normalleşmeye geçmiş durumda. Neom projesinden Kızıldeniz güvenlik anlaşmalarına, Yemen sahasındaki koordinasyondan İran karşıtı CENTCOM planlarına kadar birçok alanda Siyonist rejimle uyumlu hareket ediyor.

2023 yılında Biden yönetiminin bastırmasıyla Suudi Arabistan'a yönelik 'işgal rejimini tanı, nükleer programını al' teklifleri gündeme geldi. Bu sürecin arkasındaki metinleri hazırlayanlar ise yine AIPAC ve FDD çevresinde dönen lobi gruplarıydı.

Filistin meselesi normalleşme masalarında bir şart değil, bir 'engel' gibi görülmeye başlandı. Üstelik bu yeni düzende işgal rejimi ar-

tık kendisini yalnızca meşru bir aktör olarak değil, 'bölgenin anahtar gücü' olarak tanımlıyor.

İRAN'A KARŞI CEPHE: ORTAK DÜŞMAN ÜZERİNDEN GÜÇ TAHKİMİ

Siyonist Stratejinin Kalbi: 'İran Tehdidi' Söylemi

Siyonist lobi, uzun süredir işgal rejiminin bölgesel politikalarını meşrulaştırmak ve Washington'un desteğini sürekli kılmak adına 'İran tehdidi' söylemini merkezde tutuyor. Bu söylem yalnızca bir güvenlik gerekçesi değil; aynı zamanda ABD Kongresi, Pentagon, Körfez emirlikleri ve Avrupa kamuoyu üzerinde psikolojik ve politik baskı aracı olarak da kullanılıyor.

2000'li yılların ortasından itibaren İran'ın nükleer faaliyetleri, füze programları ve veki güçlerle olan bağlantıları, Siyonist rejimin 'varoluşsal tehdit' söylemini besledi. Bu doğrultuda AIPAC, UANI (United Against Nuclear Iran) ve FDD (Foundation for Defense of Democracies) gibi Siyonist yapılar, milyarlarca dolarlık medya ve siyaset mühendisliği ile İran karşıtı küresel bir zemin oluşturdu.

AIPAC Dosyaları: Yaptırımların Gerçek Mimarı

ABD'nin İran'a karşı yürürlüğe koyduğu en sert yaptırımların hemen hepsi, doğrudan Siyonist lobi mekanizmasının ürünüydü.

2010 tarihli CISADA (Kapsamlı İran Yaptırımlar Yasası), aslında AIPAC tarafından hazırlanmış, ardından Kongre'ye 'ulusal güvenlik önceliği' şeklinde sunulmuş bir tasarıydı.

2015'te imzalanan nükleer anlaşmaya

(JCPOA) karşı çıkan ve onun iptali için yoğun medya baskısı kuran yapılar yine AIPAC ve FDD oldu. 60'tan fazla reklam kampanyası, lobi raporu ve senatör brifingi bu kampanya kapsamında hazırlandı.

Trump'ın 2018'de anlaşmayı iptal etmesi, FDD Direktörü Mark Dubowitz tarafından 'lobinin stratejik zaferi' olarak ilan edildi.

CENTCOM'a İşgal Rejiminin Dahli: Bölgesel Savaş Mimarisi

2021 yılında ABD, işgal rejimini CENTCOM (Merkez Kuvvetler Komutanlığı) bölgesine resmen dahil etti. Bu karar, yalnızca askeri değil; diplomatik ve stratejik açıdan da tarihi bir kırılma anlamına geliyordu. Çünkü CENTCOM, Körfez ülkeleri, Ürdün ve Mısır gibi Arap devletleriyle askeri iş birliğini yöneten ana ABD komutanlığıydı.

Siyonist rejimin bu sisteme dahil edilmesiyle:

- İran'a karşı ortak tatbikatlar başladı,
- Körfez ülkeleriyle işgal rejimi arasında do- laylı askeri koordinasyon sağlandı,
- CIA – işgal istihbaratı – Körfez servisleri arasında istihbarat paylaşımı kurumsallaştı.

Bu mimari, JINSA tarafından hazırlanan 'Middle East Security Architecture 2030' adlı raporda yıllar önce önerilmiş ve ABD Savunma Bakanlığına sunulmuştu. Rapor, işgal rejiminin 'bölge güvenliğinde lider rol üstlenmesi gerektiğini' savunuyordu.

İşgal İstihbaratı Mossad: Meşruiyet Üretme Operasyonları

İran karşıtı cephede sahadaki en aktif yapı, işgal rejiminin istihbarat teşkilatı Mossad oldu. İran'daki nükleer programlarda görev aldığı öne sürülen bilim insanlarına yönelik suikastlar, sabotajlar ve siber saldırılar doğrudan işgal istihbaratının imzasını taşıyordu.

Bu operasyonlara dair bilgiler, genellikle önce New York Times veya Washington Post gibi gazetelere 'sızdırıldı.' Sızdırılan bilgiler, medya manipülasyonunun bir parçası olarak AIPAC bağlantılı uzman yorumlarıyla desteklendi ve kamuoyuna servis edildi.

Körfez Cephesi: İran'a Karşı 'Yumuşak İttifak'

İşgal rejimi, BAE ve Suudi Arabistan'la birlikte İran'a karşı bir tür 'yumuşak ittifak' modeli geliştirmeye başladı. Yemen sahasında, Husilere karşı doğrudan asker göndermese de; SİHA teknolojisi, yapay zeka destekli takip sistemleri ve askeri yazılım ihracı ile cephe-deki Körfez koalisyonuna aktif destek verdi.

2022'de Riyad'da gerçekleştirilen bir güvenlik forumunda, işgal rejimi temsilcileri ile Suudi askeri yetkililerin 'İran kaynaklı tehditlerin ortak tanımı' üzerine toplantılar gerçekleştirildiği sızdı.

Gölge Düşman, Gerçek Gerekeç

Siyonist lobinin inşa ettiği 'İran tehdidi' söylemi, işgal rejiminin hem bölgedeki askeri mevcudiyetini meşrulaştırdı hem de ABD desteğini kalıcılaştırmak için bir araç haline geldi. Bugün İran, yalnızca askeri değil diplomatik, ekonomik ve jeopolitik bir kaldıraç olarak da kullanılıyor.

Bu yapay tehdit algısı üzerinden işgal rejimi; Körfez ülkeleriyle yakınlaşıyor, CENTCOM'a entegre oluyor, silah anlaşmalarını büyütüyor ve bölgedeki muhalefeti bastırmak için uluslararası koruma zırhı elde ediyor.

DOĞU AKDENİZ VE ENERJİ POLİTİKALARI: İŞGAL REJİMİNE BÖLGESEL ÜSTÜNLÜK SAĞLAMA HAMLELERİ

Enerji, Yeni Savaş Alanı: Gazdan Jeopolitik Güce

Doğu Akdeniz, 2009 yılında Leviathan ve Tamar gibi büyük doğalgaz rezervlerinin keşfedilmesinden bu yana, sadece bir enerji havzası değil, aynı zamanda jeopolitik hesaplaşmaların merkezine oturan bir mücadele alanı hâline geldi. Bu alanı askeri değil, diplomatik ve ekonomik yollarla kontrol etme hedefi, işgal rejimi için hayati bir öncelik hâline getirildi.

Siyonist lobi bu süreçte yalnızca enerji diplomasisini değil, aynı zamanda Türkiye'yi bölgesel denklemin dışına itme stratejisini de eş

zamanlı yürüttü. Lobi destekli düşünce kuruluşları, ABD'deki karar vericilere Doğu Akdeniz'in 'demokratik müttefiklerce paylaşılması gereken bir alan' olduğu fikrini işledi.

EastMed Projesi: Türkiye'yi Dışlayan Boru Hattı Rüyası

2020 yılında imzalanan EastMed Boru Hattı Anlaşması, işgal rejimi, Yunanistan ve Güney Kıbrıs Rum Yönetimi arasında kurulan üçlü eksenin ürünüdür. Amaç, Doğu Akdeniz gazını Türkiye üzerinden değil, Yunanistan ve İtalya üzerinden Avrupa'ya taşımaktır.

Her ne kadar proje ekonomik ve teknik olarak sürdürülemez bulunsada, asıl hedef Türkiye'yi dışlamak ve işgal rejimini Avrupa'nın enerji tedarikçisi olarak konumlandırmaktır. Bu politikanın arkasında ABD Dışişleri Bakanlığı'na ve AB enerji bürokrasisine yıllardır nüfuz eden Siyonist lobi yapıları yer aldı.

2022'de Biden yönetimi, proje desteğini çektiğinde dahi Washington Institute ve FDD gibi kurumlar, alternatif senaryolarla işgal rejiminin enerji vizyonunun yaşatılması için yoğun çaba harcadı.

Mısır ve Yunanistan ile Üçlü Enerji Bloku

İşgal rejimi, Doğu Akdeniz'deki enerji çıkarlarını yalnızca Avrupa'ya yönelik değil, Mısır-Yunanistan-GKRY üçgeni içinde inşa edilen bölgesel ittifaklarla da güçlendirdi.

2019'da kurulan East Mediterranean Gas Forum (EMGF), işgal rejiminin resmî olarak masada olduğu, Türkiye'nin ise dışlandığı nadir çok taraflı enerji oluşumlarından biridir.

Bu yapı sayesinde Kahire ile Tel Aviv arasında

enerji diplomasisi yoğunlaştı; Mısır üzerinden LNG ihracatı yapılmaya başlandı. Mısır'ın Sisi rejimiyle geliştirilen bu yakınlaşma, Siyonist lobilerin Batı'daki siyasi destekleriyle de senkronize ilerledi.

ABD'nin Rolü: Doğu Akdeniz'de İşgal Rejimine Stratejik Kalkan

ABD, Doğu Akdeniz'deki politikalarını Siyonist lobilerin yönlendirdiği stratejik belgeler çerçevesinde şekillendirdi. 2019'da Kongre'de kabul edilen 'EastMed Security and Energy Partnership Act', Yunanistan, GKRY ve işgal rejimi arasında savunma iş birliği, enerji koordinasyonu ve askeri yardım maddelerini içeren bir çerçeve oluşturdu.

Bu yasa;

- İşgal rejimine F-35 satışı için zemin hazırladı,
- GKRY'ye silah ambargosunu kaldırdı,
- Türkiye'yi açıkça hedef aldı.
- Bu hamleler, AIPAC ve JINSA'nın önerdiği güvenlik belgeleriyle örtüşüyordu.

Türkiye Karşıtı Politikaların Lobi Ayakları

Siyonist lobi, Doğu Akdeniz'de Türkiye'nin yalnızlaştırılmasını, sadece enerji rekabeti bağlamında değil; ideolojik ve jeopolitik bir hedef olarak kurguladı.

Washington'daki analizlerde Türkiye, sıkça 'otoriterleşen, güvenilir NATO üyesi' olarak sunuldu. Buna karşılık işgal rejimi, 'istikrarlı, Batı yanlısı, öngörülebilir' müttefik olarak öne çıkarıldı.

Bu söylem üzerinden Türkiye;

- EMGF'den dışlandı,
- EastMed'e dâhil edilmedi,
- ABD'nin bölgedeki tatbikat ve eğitim planlarından dışarı itildi.

Enerji Hattı Görünümlü Jeopolitik Kuşatma

Doğu Akdeniz'de kurulan enerji ittifakları, gerçekte jeopolitik yönelimleri şekillendiren bir cephe hattına dönüşmüş durumda. Bu hattın merkezinde işgal rejimi, hem diploma-

tik alan kazanıyor hem de enerji üzerinden stratejik nüfuz kuruyor.

Ancak bu planların tümü, Filistin halkının haklarını yok sayan, Türkiye'yi izole etmeyi hedefleyen ve İslam coğrafyasını parçalama-yı esas alan bir dış politika mimarisinin ürünüdür.

AFRİKA VE ASYA AÇILIMI: İŞGAL REJİMİNİN YENİ KOLONYAL HAMLELERİ

Sessiz Genişleme: Medeniyet Misyonu Maskesi Altında Nüfuz Politikası

Filistin'de işgal, Gazze'de abluka ve Kudüs'te statü ihlalleri sürerken işgal rejimi, bir yandan da Afrika ve Asya'da 'yardım, teknoloji ve güvenlik iş birliği' kisvesi altında yeni bir kolonyal yayılma stratejisi izliyor. Bu genişleme, klasik sömürgecilikten farklı olarak, askeri üsler ya da doğrudan işgallerle değil; gıda güvenliği, savunma teknolojisi, istihbarat paylaşımı ve tarım yatırımları gibi alanlarda yürütülüyor.

Bu hamlelerin arkasında yalnızca Tel Aviv'deki siyaset mühendisliği değil, aynı zamanda Washington'daki Siyonist lobi merkezlerinin sağladığı finansal, diplomatik ve medya desteği de bulunuyor.

Sahra Altı Afrika'da Güvenlik Ticareti: Mossad'ın Derin Gölgesi

Özellikle Çad, Güney Sudan, Uganda, Ruanda ve Etiyopya gibi ülkelerle askeri eğitim, silah satışı ve iç güvenlik protokolleri imzalayan işgal rejimi, Afrika'nın doğu kuşağında giderek genişleyen bir nüfuz alanı oluşturdu.

2020'de Etiyopya'da yapılan kapsamlı bir güvenlik anlaşmasıyla, işgal rejiminin iç istihbarat birimleri, Addis Ababa polis teşkilatına doğrudan teknik danışmanlık vermeye başladı.

Uganda'da ise sınır kontrol sistemleri ve yüz tanıma teknolojileri, Mossad destekli firmalar tarafından kuruldu. Bu sistemler, yerel muhalifleri ve medya mensuplarını izleme aracı olarak da kullanılıyor.

2022'de İsrail Savunma Bakanlığı, "Sahra Altı Afrika'da 23 ülkede doğrudan veya dolaylı güvenlik anlaşmamız var" açıklamasını yaptı. Bu veri, işgal rejiminin Afrika'da sistemli bir güvenlik pazarı kurduğunu gözler önüne serdi.

Tarımsal Kolonizasyon: Gıda Yardımı mı, Toprak Kontrolü mü?

İşgal rejimi, 'akıllı tarım teknolojileri ve su yönetimi' gibi başlıklar altında özellikle kıtlıkla mücadele eden Afrika ülkelerinde bir tür tarımsal sömürgeleştirme modeli inşa ediyor.

Ruanda, Kenya ve Nijerya'da işgal rejimine bağlı şirketler, tarımsal tohumlar, sulama sistemleri ve verim artırıcı yazılımlar sağlayarak büyük çaplı mülkiyet ve tohum kontrolü elde ediyor.

Bu yatırımların büyük kısmı, ABD ve AB destekli kalkınma fonları üzerinden finanse ediliyor; yani işgal rejimi hem kazanç sağlıyor hem de 'insani yardım aktörü' olarak meşruiyet inşa ediyor.

Gıda bağımlılığı üzerinden oluşturulan bu sistem, yeni bir ekonomik vesayet mekanizması olarak tanımlanıyor.

Asya Açılımı: Hindistan-İşgal Rejimi Ekseninde Yükselen Ortaklık

Hindistan, özellikle radikal Hindu milliyetçiliğinin temsilcisi Modi iktidarı döneminde işgal rejiminin Asya'daki en güçlü stratejik ortaklarından biri hâline geldi. Bu yakınlaşma, yalnızca ideolojik düzlemde değil, somut iş birliği projeleriyle de desteklendi.

2017'de iki taraf arasında imzalanan savunma anlaşması, Hindistan'a anti-tank füzeleri, radar sistemleri ve elektronik harp ekipmanları sağlanmasını içeriyordu.

İşgal rejimi, Hindistan'ın Keşmir'de yürüttüğü baskı politikalarını dolaylı olarak destekliyor; karşılığında Hindistan da Birleşmiş Milletler'de (BM) Filistin lehine yapılacak oylamalarda çekimser kalıyor ya da veto blokuna katılıyor.

İki ülke arasında kurulan siber güvenlik ortaklığı, hem sivil gözetim hem de dijital propaganda operasyonları için zemin oluşturuyor.

Çin'e Karşı Pozisyon Alma: Alternatif Eksen Güçlendirme Planı

Çin'in Afrika ve Asya'da etkisini artırması, işgal rejiminin stratejik aklını harekete geçirdi. Çin'in Kuşak-Yol Projesi'ne karşı, işgal rejimi ABD destekli alternatif altyapı yatırımları ve teknoloji ortaklıkları üzerinden bir karşı cephe kurmaya çalışıyor.

Özellikle Kenya ve Tanzanya'da, Çin yatırımlarına rakip olarak kurulan altyapı ve liman projelerinde, Siyonist iş insanlarının sahip olduğu şirketler aktif rol alıyor.

Çin'in Müslüman Uygurlara yönelik baskı politikalarına karşı gösterilen sessizlik, işgal rejiminin Asya'daki pragmatik yayılma stratejisinin bir parçası olarak yorumlanıyor.

Yeni Sömürgecilik, Teknoloji ve Yardım Maskesiyle Geri Döndü

İşgal rejimi, Afrika ve Asya'daki yayılma politikalarını insani yardım, tarımsal destek ve teknoloji transferi gibi yumuşak söylemlerle sunarken; arka planda kurduğu sistem, tamamen bağımlılık üretmeye, muhalefeti bastırmaya ve siyasi sadakat devşirmeye yönelik.

Bu yeni kolonyal model, Batı sömürgeciliğinin 21. yüzyıldaki güncellenmiş versiyonudur ve ardında Siyonist lobinin çok katmanlı diplomatik, ekonomik ve istihbari desteği bulunmaktadır.

İŞGAL REJİMİNİN SİVİL ALAN GÜCÜ: TEKNOLOJİ, MEDYA VE TARIMDA ETKİ AĞI

'Start-Up Nation' İmajı: Algı ve Gerçeklik Arasında Bir Marka İnşası

İşgal rejimi, yıllardır uluslararası kamuoyunda oluşturduğu negatif imajı tersine çevirmek için kendisini sadece bir askerî aktör olarak değil, aynı zamanda yüksek teknoloji üreten bir 'start-up devleti' olarak lanse ediyor. 'Start-Up Nation' adı altında pazarlanan bu strateji, Tel Aviv'i bir yandan dijital devrimlerin merkezi gibi gösterirken, diğer yandan bölge ülkeleriyle yapılan teknoloji ortaklıklarının üzerini örten bir perde işlevi görüyor. Oysa işgal rejiminin teknolojik altyapısının büyük bölümü, doğrudan askerî istihbarat birimlerinden besleniyor. NSO Group tarafından geliştirilen Pegasus casus yazılımı bu yapının en açık örneklerinden biri. İnsani yardım kılıfıyla pazarlanan bu yazılımın; Meksika, Suudi Arabistan, Hindistan gibi ülkelerde gazetecileri, insan hakları savunucularını ve muhalif liderleri izlemek için kullanıldığı artık belgelenmiş durumda. Bu durum, teknolojinin sadece ekonomik değil aynı zamanda siyasi bir silah hâline getirildiğini açıkça ortaya koyuyor.

Siber Takipten Tarım Teknolojisine: İki Uçlu Genişleme

İşgal rejiminin sivil alandaki yayılma stratejisi sadece dijital güvenlikle sınırlı değil; aynı zamanda tarım, su ve gıda gibi temel yaşam alanlarını da kapsıyor. Kuraklıkla mücadele eden Afrika ülkelerine 'akıllı sulama teknolojileri ve yüksek verimli tohum sistemleri' ihraç

eden rejim, böylece gıda güvenliği üzerinden bir bağımlılık ilişkisi kuruyor. Bu bağlamda Ruanda, Kenya ve Nijerya gibi ülkelerde hayata geçirilen projelerde yerel üretici, işgal rejiminin geliştirdiği yazılımlara ve tedarik zincirine bağlı hâle getiriliyor. Toprak verimliliğini ölçen sensörler, üretim kararlarını dışa bağımlı algoritmalara teslim ediyor. Bu sistem, dışarıdan kalkınma desteği gibi görünse de gerçekte tarım üzerinde bir tür yeni sömürgecilik rejimi oluşturuyor. Gıdanın kimde olduğu artık yalnızca iktisadi değil, aynı zamanda politik bir meseleye dönüşüyor.

Medya ve Kültürel Yumuşak Güç: 'İsrail Mucizesi' Kurgusu

Küresel kamuoyunun zihninde işgal rejimi imajını yumuşatmanın bir başka aracı ise medya sektörü. Netflix, Amazon Prime gibi dijital platformlarda son yıllarda yayımlanan 'Mossad ajanı kahramanlıkları' temalı diziler, Tel Aviv'in kültürel hayatını Batılı yaşam tarzına entegre şekilde sunan yapımlar ve savaşın değil teknolojinin anlatıldığı belgeseller, bu medya stratejisinin taşıyıcı kolonlarını oluşturuyor. Özellikle Fauda gibi dizilerde işgal personeli ahlaki ikilemler yaşayan, özverili bireyler olarak resmedilirken, Filistin direnişi terörize edilerek karikatürize ediliyor. Bu anlatım tarzı, Batı toplumlarında işgalin suç olmaktan çok 'zorunlu bir güvenlik önlemi' gibi algılanmasına neden oluyor. Aynı zamanda dijital platformlar üzerinde algoritmik olarak desteklenen içeriklerle, rejim karşıtı paylaşımlar sistematik biçimde bastırılıyor. Meta şirketine ait Facebook ve Instagram'da Filistin direnişine ait semboller, ifadeler ve haber başlıkları algoritmalar tarafından ya kaldırılıyor ya da görünmez hâle getiriliyor. Bu uygulamalar, işgal rejiminin medya kontrolünün sadece içerik üretiminde değil, içerik dağıtımında da aktif rol oynadığını gösteriyor.

Diplomatik Kılıf: İnsani Yardım ve Kriz Müdahale Maskesi

İşgal rejiminin küresel meşruiyet kazanma stratejisinde kullandığı bir diğer önemli enstrüman, insani yardım ve kriz anlarında hızlı müdahale görüntüsü vermek. Büyük felaket

anlarında -örneğin Türkiye'deki 2023 Kahramanmaraş merkezli depremler sırasında gönderilen arama kurtarma ekipleri, uluslararası basına servis edilen yardım malzemeleri ve sembolik diplomatik jestler, rejimin 'iyi niyetli aktör' imajı inşa etme çabasının parçası. Ancak bu jestler çoğu zaman eş zamanlı olarak Gazze'de sürdürülen saldırılarla çelişiyor. Aynı günlerde çocuk hastanelerinin bombalandığı, ambargo altında yaşayan insanların temel ihtiyaçlara ulaşamadığı Filistin topraklarında hiçbir insani jest görülmezken, dış dünyaya 'yardım eli uzatan modern devlet' görüntüsü sunuluyor. Bu da, yardımın bir şefkat değil, stratejik bir imaj yönetimi aracı olarak kullanıldığını açıkça ortaya koyuyor.

Sivil Güç Görünümlü Yeni Nesil Sömürge Aracı

İşgal rejiminin sivil alanda kurduğu bu çok yönlü etki ağı, klasik anlamda bir kalkınma ya da iş birliği modeli değil; tam tersine, bağımlılık, gözetim ve ideolojik tahakküm sistemine dönüşmüş durumda. Teknolojiyi ihraç ederken aslında gözetim altyapısını kuruyor. Medya ile kendi meşruiyetini yeniden üretiyor. Tarımı düzenlerken, yerel halkın toprağına hükmediyor. Yardım gönderirken, aynı anda başka bir halkı açlığa ve susuzluğa mahkûm ediyor. Bu yapı, işgalin silahsız, görünmez ve diplomatik versiyonudur. Modern sömürgecilik, artık kask ve tüfekte değil; algoritma, yazılım ve sponsorlu içeriklerle sürdürülüyor.

İŞGAL REJİMİNİN SÜPER GÜÇ OLMA YOLCULUĞU: SİYONİST LOBİ OLMADAN MÜMKÜN MÜ?

Orta Doğu'nun derinliklerinde yükselen bir proje var: İsrail işgal rejimini yalnızca bir devlet değil, bölgenin merkezi gücü, bir anlamda yeni bir Orta Doğu düzeninin lokomotifine hâline getirmek. Bu dönüşüm; askeri başarıların, teknolojik ilerlemenin veya diplomatik ustalığın eseri değil, çok daha büyük ve karmaşık bir sistemin ürünüdür: Siyonist lobinin küresel güç merkezlerindeki çok katmanlı organizasyonu.

İşgal rejiminin yükselişi, yalnızca Tel Aviv'in iradesiyle açıklanamaz. Bu yükselişi mümkün kılan en büyük faktör, Washington'da, Londra'da ve Brüksel'de çalışan; medya, finans, akademi, ordu ve siyaset alanlarında derin etkiler kurmuş entegre bir lobi mekanizmasıdır. Bu lobi, Amerikan Kongresi'ne sunulan yaptırım tasarılarından Avrupa'daki antisemitizm yasalarına; BM'deki oylamalardan NATO'nun bölgesel doktrinlerine kadar geniş bir etki alanına sahiptir. İşgal rejimi bu sayede yalnızca kendini savunmuyor, aynı zamanda saldırgan politikalarını küresel zeminlerde meşrulaştırabiliyor.

Bu dosyada detaylı biçimde analiz ettiğimiz tüm süreçler -Arap ülkeleriyle normalleşme, İran'a karşı cephe inşası, Doğu Akdeniz enerji ittifakları, Afrika ve Asya'da kurulan teknoloji merkezli nüfuz ağları, medya ve yardım diplomasisiyle yürütülen yumuşak güç projeleri- aslında tek bir stratejik merkezin etrafında dönen halkalar gibidir. Ve bu merkezin adı, Siyonist lobi yapısıdır.

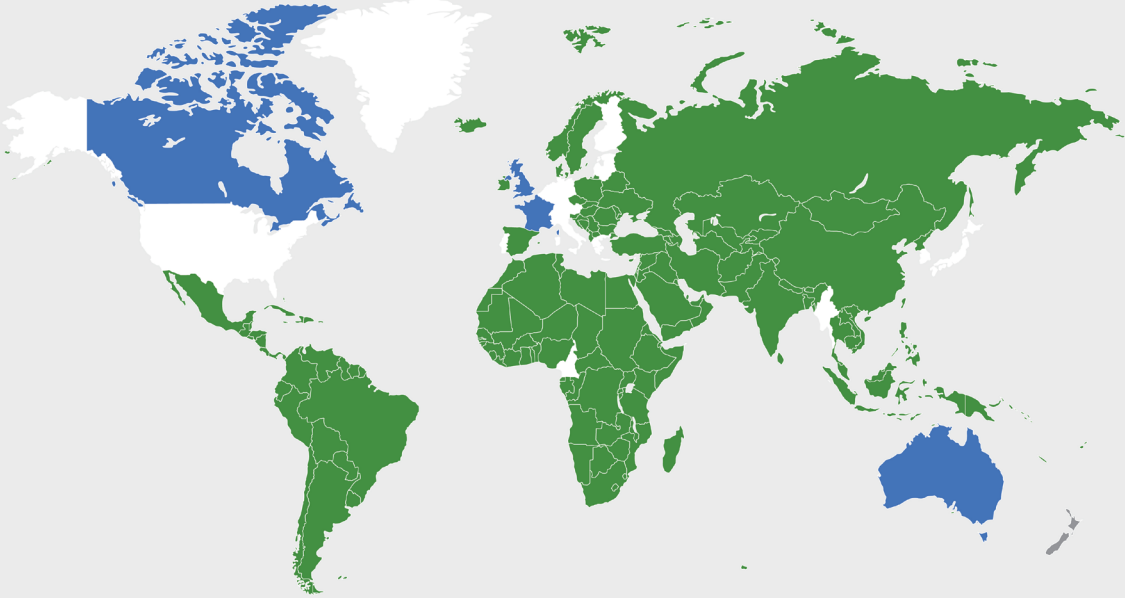
Siyonist lobi, işgal rejimi için yalnızca bir destek aracı değil; onun bölgesel kimliğini ve küresel hedeflerini yeniden tanımlayan bir politik mühendislik aygıtıdır. Bu yapı olmasaydı, işgal rejiminin Batı'daki insan hakları mahkemelerinde hesap vermesi kaçınılmaz olurdu. Bu yapı olmasaydı, Arap ülkeleriyle yapılan normalleşmeler bu kadar hızla gerçekleşemez, Afrika'da kurulan güvenlik üsleri bu denli rahat işlemeye devam edemezdi. Ve bu yapı olmasaydı, işgal rejimi kendisini Start-Up Nation olarak değil, hâlen bir işgal gücü olarak görmek zorunda kalırdı.

Bugün artık açıkça görülüyor ki, işgal rejimi modern dünyanın yalnızca bir ürünü değil, küresel güç ilişkilerinin yeniden biçimlendirilmesinde kullanılan bir araçtır. Bu nedenle onun bölgesel süper güce dönüşme süreci, sadece Filistin halkının değil; Türkiye'nin, İran'ın, Mısır'ın, Lübnan'ın ve aslında tüm İslam dünyasının stratejik çevresini kuşatma anlamına gelmektedir.

Sorulması gereken temel soru artık şudur: "Bu yükselişe karşı sadece vicdani değil, stratejik bir karşı duruş mümkün müdür?" Zira karşımızda yalnızca tankla, topla değil; algoritmayla, fonla, medya kampanyasıyla, diplomatik zırhla donanmış bir işgal projesi var. Ve bu proje, ancak onun dayandığı küresel yapı anlaşılırsa durdurulabilir.

Filistin Devletini Tanıyan Ülkeler

Birleşmiş Milletler (BM) üye
193 ülkeden 147'si Filistin devletini tanıyor

TANIVAN ÜLKELER

Afganistan
Angola
Antigua ve Barbuda
Arjantin
Arnavutluk
Azerbaycan
Bahamalar
Bahreyn
Bangladeş
Barbados
Belarus
Belize
Benin
Birleşik Arap Emirlikleri
Bolivya
Bosna-Hersek
Botsvana
Brezilya
Burkina Faso

Burundi
Butan
Cezayir
Cibuti
Çin
Çad
Çekya
Dominika
Dominik Cumhuriyeti
Doğu Timor
Ekvador
El Salvador
Endonezya
Ermenistan
Esvatini
Etiyopya
Fas

Fildişi Sahili
Filipinler
Gambiya
Gabon
Gana
Gine
Gine-Bissau
Grenada
Guatemala
Guyana
Gürcistan
Güney Afrika
Güney Sudan
Haiti
Hindistan
Honduras
Irak
İran

İrlanda
İspanya
İsviç
İzlanda
Jamaika
Katar
Kazakistan
Kenya
Kıbrıs (GKRV)
KKTC
Kongo
Kongo Cumhuriyeti
Kongo Demokratik Cumhuriyeti
Kosta Rika
Kuveyt
Küba

Kırgızistan
Kuzey Kore
Laos
Lesotho
Letonya
Libya
Lübnan
Madagaskar
Malavi
Maldivler
Malezya
Mali
Moğolistan
Moritanya
Mauritius
Mozambik
Mısır
Namibya
Nepal

Nikaragua
Nijer
Nijerya
Norveç
Orta Afrika Cumhuriyeti
Özbekistan
Pakistan
Panama
Paraguay
Peru
Ruanda
Rusya
Saint Kitts ve Nevis
Saint Lucia
Saint Vincent ve Grenadinler
Samoa

San Marino
Senegal
Sırbistan
Sejšeller
Sierra Leone
Singapur
Slovakya
Slovenya
Solomon Adaları
Somali
Sri Lanka
Sudan
Suudi Arabistan
Suriye
Tacikistan
Tanzanya
Tayland
Togo

Trinidad ve Tobago
Tunus
Türkiye
Türkmenistan
Ukrayna
Umman
Uruguay
Ürdün
Venezuela
Vietnam
Yemen
Yeni Burun Adaları
Zambiya
Zimbabve

TANIVACAĞINI AÇIKLAYAN ÜLKELER

Fransa
İngiltere
Kanada
Malta
Avustralya

afrosya today

Öncelik İsrail mi? Mevcut ABD Yönetiminde İsrail Yanlısı Lobinin Etkisi

AIPAC ve bağlantılı bağışçılardan ABD'li üst düzey liderlerin ne kadar bağış aldığı belli oldu.

BAŞKAN
Donald J. Trump

\$ +230 Milyon Dolar

Kaynakların başlıcaları:
> Miriam Adelson'ın "Preserve America PAC"i
> Cumhuriyetçi Yahudi Koalisyonu (RJC)

BAŞKAN YARDIMCISI
J.D. Vance

\$ +167 Bin Dolar

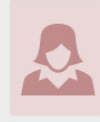
> 2022'den bu yana RJC bağlantılı bağışçılardan gelen İsrail yanlısı lobicilik bağışları

DIŞİŞLERİ BAKANI
Marco Rubio

\$ +1,01 Milyon Dolar

> Kabineye katılmadan önce Kongre'de AIPAC ve İsrail yanlısı fonlamanın en büyük alıcılarından biri

ULUSAL İSTİHBARAT DİREKTÖRÜ (DNI)
Tulsi Gabbard

\$ +46.500 Dolar

> Kongre ve başkanlık kampanyaları boyunca İsrail yanlısı PAC'lerden aldığı bağışlar

TEMSİLCİLER MECLİSİ BAŞKANI
Mike Johnson

\$ +784.588 Dolar

> Kongre kariyeri boyunca AIPAC bağlantılı ve RJC destekli bağışçılardan alınan bağışlar

SENATO ÇOĞUNLUK LİDERİ
John Thune

\$ +461.724 Dolar

> Birden fazla seçim döngüsü boyunca alınan İsrail yanlısı bağışlar

afroşya today

Süveyda'da Neler Oluyor: Netanyahu, İsrail'in Dürzî Planını Açıkladı!

• 18 Temmuz 2025

Soykırımcı İsrail Başbakanı katil Netanyahu, Şam'ın güneyinde 'silahsızlandırılmış bölge' kurmayı hedeflediklerini ve Dürzî azınlığa yönelik saldırılara karşı güç kullanacaklarını belirtti.

Soykırımcı Netanyahu, İsrail işgal güçlerine (IDF), Suriye'nin Şam, Golan Tepeleri ile Cebel el-Dürzî'yi kapsayan güney bölgesindeki Suriye ordusuna karşı 'güçlü saldırı' talimatı verdiğini açıkladı. Netanyahu, "Suriye rejimi asker gönderdi ve Dürzîleri katletmeye başladı" diyerek, müdahalelerin gerekçesini temelsiz iddialara dayandırdı.

Şam'daki Bedevî güçler, zırhlı birlikler, Savunma Bakanlığı ve Cumhurbaşkanlığı konutuna yakın noktalara yönelik saldırılar yapıldığını ifade eden Netanyahu, bunun ardından ateşkes sağlandığını ve Suriye güçlerinin geri çekildiğini söyledi. Bu yaklaşımı 'ricalardan değil, güçten' kaynaklanan diplomasi olarak nitelendiren Netanyahu, Suriye'nin güney bölgesinde Suriye ordusunun hiçbir zaman konuşlandırılmayacağını, Dürzîlerin korunacağını açıkladı.

NETANYAHU'NUN 'KIRMIZI ÇİZGİLERİ'

Katil Netanyahu, Suriye'deki stratejilerinin merkezine iki net argümanı yerleştirdi: bölgenin silahsızlandırılmış kalması ve Dürzî topluluğunun korunması. Suriye ordusunun konumlanmasının bu çizgileri ihlal ettiği gerekçesiyle askeri müdahaleler gerçekleştirildi.

ŞAM ve SÜVEYDA'YA HAVA SALDIRILARI

16 Temmuz Çarşamba günü terör rejimi İsrail, Şam'daki Cumhurbaşkanlığı Sarayı çevresi, Savunma Bakanlığı ve zırhlı birlik konvoylarına yönelik hava saldırıları düzenledi. Resmi verilere göre en az 3 kişi yaşamını yitirdi, 34 kişi yaralandı.

ATEŞKES VE SURİYE ORDUSUNUN ÇEKİLMESİ

İsrail'in terör saldırılarının ardından Suriye Cumhurbaşkanı Ahmed Şara'nın talimatıyla Suriye ordusu, Şam'ın güneyi ve Süveyda'daki

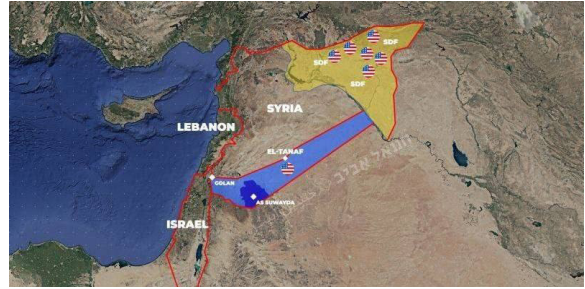
mevzilerden çekildi. Aynı bölgede ABD, Türkiye ve Arap ülkelerinin arabuluculuğunda bir ateşkes uygulaması başlatıldı.

TERÖRÜN MEŞRULAŞTIRILMASINDA KULLANILAN ARGÜMAN: 'KARDEŞLİK BAĞLARI'

Netanyahu, işgal altındaki Filistin topraklarında yaşayan Dürzîlerle Suriye ordusuyla çatışan isyancı Süveyda Dürzîleri arasında 'kardeşlik' olduğunu vurguladı. Bu dini-toplumsal bağ, müdahalelere meşruiyet sağlamak için önemli bir Siyonist argüman olarak sunuldu.

ABD ve ARAP ÜLKELERİNDEN AÇIKLAMALAR

ABD yönetimi, İsrail'in saldırılarını desteklemediklerini belirterek rahatsızlıklarını dile getirdi. Bölgedeki diğer ülkeler ise İsrail'in tek taraflı askeri hamlelerine diplomatik reaksiyon gösteriyor.

BÖLGEDEKİ GÜÇ DENGESİ VE KALICI ÇÖZÜM ARAYIŞLARI

Bu gelişmeler, Suriye'de yeni rejimin zayıf merkezi kontrolüne işaret ederken, İsrail'in 'Davud Koridoru' stratejisi ve Dürzî toplumunun savunulması iddiasıyla askeri bir tampon bölge kurma planını netleştiriyor. Etnik ve mezhepsel dengeler bölgeyi yeniden şekillendiriyor.

Dürziler: Kimlerdir, Neye İnanıyorlar? İşgalci İsrail ile İç İçe Geçen Jeopolitik Roller

• 15 Temmuz 2025

Orta Doğu'nun en kapalı topluluklarından biri olan Dürziler, gizemli inanç sistemleri ve stratejik konumlarıyla yalnızca tarihsel bir merak unsuru değil, aynı zamanda işgalci İsrail'in bölgedeki siyasetinde belirleyici bir araç haline gelmiş durumda. Peki Dürziler kimdir, neye inanırlar ve neden bu kadar önemlidirler?

Kutsal kitapları sır, ibadetleri gizli, toplulukları dışa kapalı... Dürziler yüzyıllardır Orta Doğu'nun en bilinmeyen dini-etnik gruplarından biri olmayı sürdürüyor. Ancak onları sadece tarihsel bir folklor olarak görmek büyük bir yanılgı olur. Bugün başta İsrail olmak üzere birçok bölgesel aktör, Dürzilerin stratejik varlığını bir kaldıraç olarak kullanıyor. İsrail'in Golan Tepeleri'nden iç istihbarat servislerine kadar uzanan çok katmanlı siyasetinde Dürziler özel bir rol üstlenmiş durumda. Sadakat ile kimlik arasında sıkışmış bu topluluk, artık sadece inançlarıyla değil; askeri, siyasi ve etnik dengelere etkileriyle de Orta Doğu denkleminde kilit bir oyuncu hâline geldi.

DÜRZİLER KİMDİR?

Tarih Sahnesine Çıkışları ve Kökenleri

Dürziler, 11. yüzyılın başlarında Mısır'daki Fatımiler döneminde ortaya çıkan, ardından Levant bölgesine yayılan özgün bir inanç top-

luluğudur. İncanın oluşumunda, ruhani lider el-Hâkim bi-Emrillah'ın tanrısal niteliklere sahip olduğuna inanan Hamza bin Ali'nin öğretileri belirleyici olmuştur. Topluluk zamanla bu öğretiyi etrafında şekillenmiş, ilk mensupları Mısır'dan Şam, Lübnan ve Güney Suriye'ye dağılmıştır. Bu süreçte Dürziler, baskılardan kaçınmak için dağlık ve ulaşılması güç coğrafyalara yerleşmiş, izole bir yapı benimseyerek kimliklerini koruma yönünde stratejik bir yönelim geliştirmiştir.

Osmanlı Döneminde Statüleri ve Bölgesel Güç İlişkileri

Osmanlıların 1516'da bölgeyi fethetmesiyle birlikte Dürziler, merkezî otoriteyle doğrudan çatışmadan kaçınan, yerel özerklikler üzerinden ilişki kuran bir topluluk olarak öne çıkmıştır. Lübnan Dağları'nda Ma'nî ve Şihabî hanedanları aracılığıyla bölgesel yönetimlerde etkinlik kazanmışlardır. 17. yüzyılda Fakhreddin el-Ma'nî önderliğinde yarı bağımsız bir siyasal yapı düzenlemiş, ancak bu yapı Osmanlı tarafından 1635'te bastırılmıştır. Sonraki dönemlerde Osmanlı, Dürzî topluluğunu vergi ve idari özerklikle kontrol altında tutmayı tercih etmiş, bu yaklaşım topluluğun iç dayanışmasını pekiştiren bir zemin oluşturmuştur.

Fransız Manda Dönemi ve Silahlı Direniş Tecrübesi

Osmanlı İmparatorluğu'nun çöküşüyle birlikte, Dürzilerin bölgedeki yeni güçlere karşı konumlanışı da değişmiştir. Fransız manda yönetimi altındaki Suriye'de, Cebel el-Dürz bölgesinde yaşayan Dürziler 1925 yılında geniş çaplı bir ayaklanma başlatmış, Sultan el-Atraş liderliğindeki direniş Suriye Büyük İsyanı olarak tarihe geçmiştir. Fransızlar bu direnişi şiddetle bastırma da, Dürzî toplumu bu süreçte Arap milliyetçiliği hafızasında önemli bir güç olarak yer edinmiştir.

Siyonist İşgal Rejimi Dönemi ve Kimlik Ayrıştırması

1948'de işgal rejimi İsrail'in kurulmasıyla birlikte Dürziler, Arap toplumu içerisindeki konumları itibarıyla özel bir hedef hâline gelmiştir. İşgalci rejim, içerideki Arap nüfusu bölmek amacıyla 'sadık azınlıklar' stratejisi doğrultusunda Dürzileri diğer Filistinli Araplardan sistematik olarak ayıştırmıştır. 1956 yılında çıkarılan yasayla, işgal rejimi vatandaşlığına sahip Dürzî erkekler için zorunlu askerlik uygulaması başlatılmıştır. Bu uygulama, topluluğun kimliğini hem içte hem dışta tartışmalı bir zemine çekmiş, birçok Dürzî için askeri sadakat ile etnik-dini aidiyet arasında bir gerilim oluşturmuştur.

Özellikle işgal altındaki Golan Tepeleri'nde yaşayan Suriye vatandaşı Dürziler, vatandaşlık dayatmalarını reddederek kimliklerini koruma direnci göstermiştir. Bugün işgal rejimi sınırları içinde yaklaşık 150 bin Dürzî yaşamaktadır. Topluluk üyeleri, ordu ve istihbarat teşkilatları da dahil olmak üzere rejim bürok-

rasisinde görünür roller üstlenmektedir. Ancak bu durum, işgal rejiminin 'çoğulculuk' ve 'entegrasyon' görüntüsü oluşturma siyasetinin bir parçası olarak işlev görmekte; Dürzî kimliği bu stratejiler doğrultusunda araçsallaştırılmaktadır.

DÜRZİ İNANCI NASIL ORTAYA ÇIKTI? NEYE İNANIYORLAR?

Ezoterik Bir Yolun Başlangıcı: Fatimiler ve El-Hâkim

Dürzî inancı, 11. yüzyılın başlarında, Mısır merkezli Şii-İsmailî Fatimilerin içinden doğmuştur. Bu inancın ortaya çıkışı, doğrudan dönemin tartışmalı ismi el-Hâkim bi-Emrillah (996-1021) ile bağlantılıdır. El-Hâkim, iktidarının son dönemlerinde aldığı sert kararlar, çelişkili uygulamaları ve dini hiyerarşiye karşı duruşu nedeniyle hem halk hem de ulema nezdinde büyük tartışmalara yol açmıştır. 1021 yılında gizemli bir şekilde ortadan kaybolması, onun ilahi bir varlık olduğuna inanan bazı takipçilerinin ortaya çıkmasına neden olmuş; bu tarih, Dürziliğin temel mitolojisinin başlangıç noktası olmuştur.

Hamza bin Ali ve Doktrin Teşekkülü

Dürziliğin kurucu ideoloğu kabul edilen kişi, el-Hâkim döneminde yaşamış bir İsmailî düşünür olan Hamza bin Ali'dir. Hamza, el-Hâkim'in tanrısal bir tecelli olduğunu ilan etmiş ve bu teolojik temele dayalı özgün bir doktrin geliştirmiştir. Hamza'nın öğretileri, geleneksel İslam'dan ciddi şekilde ayrılan; kozmolojik, metafizik ve felsefi katmanlarla yeni bir sistem oluşturmuştur. Bu öğretiler doğrultusunda 1017 yılında Dürziliğin resmi tebliği başlamış, Kahire'de Hamza ve müridleri tarafından halka açık vaazlar düzenlenmiştir. Ancak bu tebliğ, kısa sürede hem halkın hem de Fatimî yönetiminin tepkisini çekmiş ve Dürzilere karşı şiddetli baskı süreci başlamıştır. Bu dönemde Hamza ortadan kaybolmuş (veya gizlenmiş), takipçileri Mısır'dan kaçarak Şam, Lübnan ve Güney Suriye'nin dağlık bölgelerine yerleşmiştir.

Doktriner Yapı ve İnancın Temel Esasları

Dürzî inancı, derin bir batınlık (ezoterizm) anlayışına dayanır. Açık tebliğe kapalı olan bu inanç sistemi, yalnızca inisiye olmuş az sayıdaki birey tarafından öğrenilebilen kutsal metinlere (Rasâ'il al-Hikma – Hikmet Risaleleri) sahiptir. Bu metinler 111 risaleden oluşur ve sadece 'ukkâl' (bilge) sınıfına açıktır. Toplumun büyük çoğunluğu olan 'cuhhâl' ise inancın detaylarına erişemez. Bu hiyerarşik yapı, inanç ile bilgi arasında keskin bir ayrım oluşturarak Dürziliğin iç bütünlüğünü sağlamaktadır.

Dürzilik'te İslam'ın beş şartı, sembolik ya da reddedilmiş şekildedir. Namaz, oruç, hac gibi ibadetler yerini içsel ahlak ve ruhsal olgunlaşmaya bırakmıştır. Bu nedenle Dürzî toplumu Ramazan orucu tutmaz, hacca gitmez. Tanrı anlayışı ise farklı bir tevhid inancına dayanır ancak el-Hâkim'in tanrısallığı inancın merkezindedir. Tanrı'nın mutlak birlik ve aşkınlık hâlinde olduğu, ancak belli dönemlerde 'tecelli' yoluyla bazı şahıslarda görüldüğü kabul edilir. Bu öğretiyi, klasik İslam akideleriyle bağdaşmayan ciddi bir farklılık oluşturur.

Tenasüh İnancı: Ruhun Devamlılığı ve Ahlaki Dönüşüm

Dürziliğin en ayırt edici taraflarından biri, tenasüh (reenkarnasyon) inancıdır. Buna göre, insan ruhu ölmez; bir bedenden diğerine geçerek varlığını sürdürür. Ruhun yeni bedene geçişi, bir tür ahlaki değerlendirmeye bağlıdır. Erdemli bir yaşam süren ruh, daha iyi bir bedene geçerken; kötü davranış sergileyen ruh, aşağı seviyede bir varlık olarak tekrar dünyaya gelir. Bu döngü, ruh olgunluk seviyesine ulaşana kadar devam eder. Bu inanç, ölümü dramatik bir kopuştan ziyade sürekliliğin bir halkası olarak tanımlar.

Dini Kimlik, Kapalı Toplum ve Toplumsal Süreklilik

Dürzilik, dışa tamamen kapalı bir inançtır. Dışarıdan Dürzî olunamaz, içeriden çıkan biri geri dönemez. Bu yaklaşım, topluluğun sayısal olarak sınırlı kalmasına neden olmuş, ancak aynı zamanda kimliğini muhafaza et-

mesini de kolaylaştırmıştır. Dürziler sadece kendi içlerinden biriyle evlenir; dış evlilikler kesin olarak yasaktır ve toplumsal dışlanmayla sonuçlanır. Bu kapalı yapı, özellikle dış tehditler karşısında Dürzilerin dayanıklılığını artırmış, tarih boyunca çok sayıda siyasi kriz ve dinî çatışmalardan görece az etkilenmelerini sağlamıştır.

Felsefi ve Tarihsel Etkiler

Dürzilik sadece İslamî kaynaklara değil, aynı zamanda Yunan Felsefesi, Yeni Platonculuk, Gnostik öğretiler ve muhtemelen Hindistan kökenli bazı düşünce sistemlerine de referanslar içeren karma bir yapıya sahiptir. İnanç sisteminin çok katmanlı oluşu, özellikle tanrı-akıl-ruh-madde ilişkileri bakımından derin tartışmalara açıktır. Bu yönüyle Dürzilik, Sünni-Şii mezhep ayrımı içinde değil, tamamen ayrı bir felsefi-dini gelenek içinde değerlendirilmelidir.

İŞGALCI İSRAİL İLE DÜRZİLERİN İLİŞKİLERİ

1948 Sonrası Yeni Bir Siyasi Denklemin Doğuşu

1948 yılında işgal rejimi İsrail'in kurulması, yalnızca Filistinliler için değil, bölgedeki tüm dini ve etnik azınlıklar açısından yeni bir dönemin başlangıcı oldu. Dürzî toplumu da bu dönüşümden doğrudan etkilendi. İşgalci İsrail rejimi, kuruluşundan itibaren yalnızca toprak işgaline değil, aynı zamanda demografik mühendisliğe ve kimlik manipülasyonuna dayalı bir siyaset yürüttü. Bu kapsamda içerideki Arap topluluklarını birbirinden ayırarak, parçalamak ve kontrol altında tutmak

amacıyla özel stratejiler geliştirildi. Dürzîler, bu ayrıştırma planının merkezine yerleştirilen gruplardan biri oldu.

İsrail, Dürzî toplumunu diğer Filistinli Araplardan ayrı bir kategori olarak tanımlayarak, onları 'sadık azınlık' kimliğiyle öne çıkardı. Bu söylem, hem içeride Arap dayanışmasını zayıflatmayı hem de dışarıya karşı çokkültürlü, azınlıklara saygılı bir rejim imajı oluşturmayı amaçlıyordu. Dürzîler böylece, işgal rejiminin meşruiyet inşası ve iç denetim politikaları açısından önemli bir enstrümana dönüştürüldü.

Zorunlu Askerlik Yasası ve Kurumsal Ayrıştırma

1956 yılında çıkarılan bir yasa ile İsrail vatan-dışı Dürzî erkeklerle zorunlu askerlik getirildi. Bu yasa, işgal altındaki topraklarda yaşayan Araplar arasında yalnızca Dürzîleri kapsayarak, onları sistematik biçimde diğer Filistinli Araplardan ayırdı. Zorunlu askerlik uygulaması, Dürzî toplumu içinde büyük bir kırılmaya neden oldu. Askerliğe alınan Dürzî gençler, İsrail işgal ordusu safalarında görev yapmaya başladı; bazıları istihbarat, iç güvenlik ve sınır bölgelerinde kritik roller üstlendi.

Bu uygulama, Dürzîlerin askeri sistemle bütünleşmesini sağlarken, aynı zamanda onları Filistinli toplumun gözünde tartışmalı bir konuma taşıdı. Filistin davasına aktif destek sunamayan veya rejimin baskı aygıtında yer alan Dürzî bireyler, Arap kamuoyunda sıklıkla 'işbirlikçi' yaftasına maruz kaldı. Ancak bu durum, basit bir tercihten ziyade, topluluk üzerindeki siyasal ve ekonomik baskının kaçınılmaz bir sonucuydu. İşgal rejimi, Dürzî gençlerine sivil kamu alanlarında daha az iş imkânı tanıyarak, onları askeri kariyere yönlendirmeyi teşvik etti.

Kimlik Mühendisliği: Ayrı Eğitim ve Hukuki Statü

İşgalci İsrail rejimi, Dürzîleri sadece askerî değil, sosyal ve kültürel olarak da ayrıştırmak üzere kurumsal adımlar attı. 1970'li yıllarda Dürzîler için ayrı müfredatlara sahip okullar oluşturuldu. Bu okullarda Arap ulusal kimli-

ği yerine İsrail'e sadakat temelli içerikler ön plana çıkarıldı. Tarih derslerinde Arap tarihi minimize edilirken, Siyonist anlatı merkeze alındı. Bu eğitimsel ayrımcılık, yalnızca bir pedagojik tercih değil, Dürzî gençliğini kimliksel olarak rejime entegre etme projesinin parçasıydı.

Hukuki alanda da Dürzîler için özel statüler tanımlandı. 1957 yılında Dürzî dini konseyi resmî olarak tanındı. Böylece Dürzîler, İsrail'de Müslümanlardan tamamen bağımsız bir dinî topluluk olarak konumlandırıldı. Bu durum, topluluk içinde bazı avantajlar sağlasa da, uzun vadede onları hem Arap hem de İslami dayanışma ağlarından koparmaya yönelik bir düzenleme olarak değerlendirildi.

Golan Tepeleri ve Sadakatin Test Edildiği Alan

1967 yılında işgal rejiminin Suriye'ye ait Golan Tepeleri'ni işgal etmesi, Dürzîler açısından ikinci büyük kırılma dönemini başlattı. Golan bölgesinde yaşayan yaklaşık 20 bin Dürzî, işgal rejimi vatandaşlığını reddederek Suriye kimliğini korumayı tercih etti. Ancak İsrail bu bölgeyi 1981'de ilhak ettiğini ilan edince, Golan'daki Dürzîler, sistematik baskı, ayrımcılık ve vatandaşlık dayatmasıyla karşılaştı. Bugün hâlâ Golan Dürzîlerinin büyük bölümü İsrail kimliği taşımayı reddetmekte, kimlik kartlarında 'vatansız' statüsünde kalmaktadır. Bu direniş, Dürzîler içinde işgalci rejime karşı en açık ve örgütlü muhalefet örneklerinden biri olarak kabul edilmektedir.

Dürzîlerin İsrail'deki Rolü: Sadakat mi, Mecburiyet mi?

Bugün itibarıyla işgal rejimi İsrail'in kuzeyinde ve Golan'da yaklaşık 150 bin civarında Dürzî yaşamaktadır. Bu topluluğun önemli bir kısmı, rejimin güvenlik bürokrasisinde, yerel yönetimlerde ve polis teşkilatında görev yapmaktadır. Bazı Dürzî subaylar, İsrail işgal güçlerinde yüksek rütbelere kadar yükselmiştir. Ancak bu durum, Dürzîlerin sisteme gönüllü entegrasyonundan çok, maruz kaldıkları yapısal baskıların ve sınırlı seçeneklerin bir sonucudur. Rejimin Arap halklarını

birbirine karşı konumlandırma stratejisinin merkezinde Dürzîler yer almaktadır.

İsrail işgal rejimi, Dürzî toplumunu ön plana çıkararak hem Arap dünyasına karşı 'çoğulculuk' algısı oluşturmayı hem de içerideki Filistinli Arapların birliğini parçalamayı hedeflemektedir. Bu politika, yalnızca demografik mühendislik değil, aynı zamanda psikolojik ve kültürel bir silah olarak da kullanılmaktadır.

BÖLGEYE OLAN ETKİLERİ VE JEOPOLİTİK ROLLERİ

Mikro Azınlık, Makro Etki: Dürzîlerin Stratejik Konumu

Dürzîler, nüfus olarak azınlık teşkil etmelerine rağmen yaşadıkları bölgelerin stratejik özellikleri, siyasi sistemlerle kurdukları ilişkiler ve kapalı yapılarından kaynaklı bütünlük sayesinde bölgesel siyasette ağırlıklı bir rol oynamışlardır. Lübnan, Suriye, Ürdün ve işgal altındaki topraklarda dağınık bir şekilde bulunan Dürzîler, coğrafi konumları itibarıyla çoğu zaman devletler arası çekişmelerin merkezinde kalmış, zamanla bu denklemde 'dengeleyici' ya da 'kilit azınlık' işlevi görmüşlerdir.

Lübnan'da Siyasal Mezhep Olarak Dürzîlik

Lübnan'daki Dürzîler, Arap dünyasında en görünür ve etkili Dürzî topluluğudur. Özellikle Şuf Dağları, Aley ve Bekaa gibi bölgelerde yoğun olarak yaşamaktadırlar. Lübnan'ın 1943 tarihli ulusal mutabakatı (Milli Pakt) ve sonrasında 1989 Taif Anlaşması çerçevesinde oluşturulan mezhepsel güç paylaşımı sisteminde, Dürzîlere siyasi temsil hakkı tanınmıştır. Bu kapsamda Lübnan Parlamentosu'nda 8 sandalye Dürzîlere ayrılmış, ayrıca içişleri, posta, turizm gibi bakanlıklarda Dürzî siyasetçilerin görevlendirilmesi bir gelenek hâline gelmiştir.

Lübnan'daki Dürzî siyasi hareketinin en önemli figürü, Velid Canbolat'tır. Babası Kemal Canbolat, sol eğilimli ve pan-Arap çizgide bir liderdi; ancak suikasta uğramasının ardından Velid Canbolat pragmatik ve zaman zaman İsrail işgal rejimiyle dahi örtülü temaslar kuran bir liderliği tercih etmiştir. Bu yöne-

lim, Lübnan'daki Dürzî toplumunun Filistin meselesi ve direniş eksenine dair konumunun kırılabilirliğini gözler önüne sermektedir.

Suriye'de Dürzî Hareketlenmesi

Zalim Esad'ın devrilmesinin ardından Ahmed Şara liderliğinde kurulan yeni hükümet, ülkede yeni bir siyasi denklem ortaya çıkardı. Bu geçiş sürecinde Dürzîler, yalnızca tarihî stratejilerini sürdürmekle kalmayıp, Siyonist rejimin kışkırtmalarıyla birlikte 'yerel bir güç' hâline gelme imkânını da değerlendiriyor.

2025'in ilk aylarında kurulan Süveyda Askerî Konseyi, hem yerel güvenliği sağlamak hem de merkezi hükümete karşı müzakere gücü oluşturmak amacıyla organize oldu. Seküler çizgide faaliyet gösteren bu yapı, Dürzîlerin sadece silahlı bir savunma gücü değil, aynı zamanda siyasi bir varlık olarak da sahnede yer alma iradesini yansıtıyor. Yeni hükümetle iş birliğine mesafeli duran Süveyda'daki bu oluşum, Suriye'nin güneyinde fiili bir özerklik alanı kurmuş durumda.

Ürdün'de Sessiz Ama Etkili Bir Azınlık

Ürdün'deki Dürzî topluluğu sayıca küçük olsa da, tarih boyunca önemli roller oynamıştır. Özellikle Ürdün ordusunun kuruluş yıllarında bazı Dürzî liderlerin Transürdün Emirliği'yle iş birliği yaparak güvenlik aygıtlarında yer aldığı bilinmektedir. Günümüzde Ürdün'deki Dürzî nüfus, politik olarak görünür olmaktan uzak, daha çok profesyonel ve bürokratik alanda etkin bir profil çizmektedir. Amman hükümeti, Ürdün'ün hassas mezhep ve din dengesi nedeniyle Dürzîleri aşırı öne çıkarmaktan kaçınmakta; buna karşılık Dürzîler de iç istikrara katkı sunacak bir çizgide kalmaktadır.

Filistin Direnişiyle İlişkiler: Sessizlik, İkilem ve Kırılabilirlik

Dürzî toplumunun genel yapısı itibarıyla kapalı olması, onu doğrudan Filistin direniş hareketleriyle organik bir bağ kurmaktan uzak tutmuştur. Özellikle işgal rejimi içinde sistemle bütünleşen Dürzî bireyler, Filistin davası karşısında çoğu zaman sessiz kalmayı ya da tarafsız görünmeyi tercih etmiştir.

İŞGALCI REJİMİN DÜRZİLER ÜZERİNDEN YÜRÜTTÜĞÜ POLİTİKA VE BÖLGESEL HESAPLAR

Dürzileri Araçsallaştıran Eski Bir Strateji

İşgalci İsrail rejimi, kuruluşundan itibaren içerideki Arap toplumunu etnik ve mezhepsel çizgilerle bölerek kontrol altında tutmayı hedefleyen bir siyaset izledi. Bu kapsamda en çok üzerine yatırım yaptığı topluluklardan biri Dürzîler oldu. 1956'da Dürzî erkeklerle zorunlu askerlik getirilmesi, bu toplumun diğer Filistinli Araplardan ayrıştırılmasında ilk somut adım olarak tarihe geçti. Rejim, Dürzîleri 'sadık azınlık' olarak konumlandırarak, Arap kamuoyunda hem bölünmeyi derinleştirmek hem de içeride meşruiyet inşasına katkı sağlamak istedi.

Dürzî toplumunun bir kısmının ordu ve istihbarat içinde yükseltilmesi, bu algının içeride kökleştirilmesine hizmet etti. Ancak bu durum, Dürzîler için yapısal eşitlik getirmedi; aksine, onları sistemin işlevsel ama güvencesiz bir uzantısı hâline getirdi. İşgalci rejim, Dürzîlerin kolektif hak taleplerine hiçbir zaman samimi yaklaşmadı; onları yalnızca diğer Arap gruplara karşı kullanılacak bir 'denge unsuru' olarak gördü.

Eğitim, Hukuk ve Dini Alanda Ayrıştırma

Dürzîlere yönelik sistematik ayrıştırma yalnızca güvenlik kurumlarıyla sınırlı kalmadı. Eğitim sisteminde, Dürzî çocuklara yönelik ayrı müfredatlar geliştirildi. Bu müfredatlar, Arap tarihi ve Filistin kimliğini baskılamak üzerine kurgulandı; yerine Siyonist rejim anlatısı ve 'sadakat' vurgusu konuldu. Dürzî öğrenciler diğer Araplarla birlikte değil, yalnızca kendi okullarında eğitim gördü.

1957'de kurulan Dürzî Dini Konseyi, rejim tarafından resmî olarak tanındı. Bu tanıma, Müslüman topluluklardan hukuki olarak ayrışmayı beraberinde getirdi. Rejim, böylece Dürzî inancını bir 'dinî azınlık' kategorisine yerleştirerek topluluğun kolektif Arap kimliğinden uzaklaşmasını hızlandırdı.

Golan Tepeleri: İki Aşamalı Bir Model

1967'de işgal edilen Golan Tepeleri'ndeki Suriye vatandaşı Dürzîler, rejimin vatandaşlık teklifini reddederek kimliklerine sahip çıktı. Bu direniş, işgalci rejimin Dürzîlerle kurmak istediği güven ilişkisini sarsan önemli bir gelişme oldu. Golan Dürzîlerinin sistemli dışlanması ve baskılanması, İsrail'in 'sadık Dürzî modeli'nin mutlak bir başarı olmadığını gösterdi.

Ancak rejim bu durumu bir tehdit olarak görmekten çok, bölgeyi daha derinlikli bir etki alanına dönüştürme fırsatı olarak değerlendirdi. Bugün Golan Dürzîleri, iki dünya arasında sıkışmış, ne rejimin entegre ettiği İsrail vatandaşları ne de tam anlamıyla Suriye yurttaşı olarak tanımlanabiliyor.

Suriye'deki Dürzîler: Yeniden Bir Müdahale Planı

2025 yılı itibarıyla Süveyda merkezli Dürzî hareketinin ortaya çıkması, işgalci İsrail rejimi için yeni bir jeopolitik fırsat sundu. Tel Aviv yönetimi, sınır hattında yaşanan kabile saldırılarını ve güvenlik zafiyetlerini gerekçe göstererek bölgeye hava müdahalelerinde bulunmaya başladı. Bu müdahaleler, 'Dürzî sivil halkı koruma' iddiasıyla sunulsa da, gerçekte güney Suriye'de bir nüfuz alanı oluşturma amacına hizmet ediyor.

İsrail, aynı zamanda Suriye'nin yeniden şekillenen siyasi yapısına müdahale için Dürzîleri 'meşru bahane' olarak kullanıyor. Süveyda'daki yeni yönetimlerin zayıf olması, işgalci rejime müdahale alanı açarken; içerideki Dürzî toplumunun bir kısmı bu koruma söylemine sıcak bakıyor. Bu durum, topluluk içinde ciddi bir fikir ayrılığına ve uzun vadeli bir parçalanma riskine yol açıyor.

Bölgesel Dengeleri Hedef Alan Stratejik Hesaplar

İşgalci rejimin Dürzîler üzerindeki siyaseti sadece iç denetimle sınırlı değil. Aynı zamanda Lübnan'daki Dürzî siyasi yapıları (özellikle Velid Canbolat çevresi) üzerinden Hizbullah'a karşı bir denge kurma hedefi taşıyor.

Golan'da ise Suriye-İran-Hizbullah eksenini zayıflatacak bir tampon güç arayışı, Dürzîler üzerinden yürütülen siyasetin bir başka ayağını oluşturuyor.

Uzun vadede hedef, Dürzîler üzerinden 'kontrollü Arap azınlık modeli'ni pekiştirmek; hem içerideki Arap muhalefetini bastırmak hem de dışarıya karşı 'azınlık dostu' bir rejim imajı sunmak. Bu strateji, Dürzî toplumunu araçsallaştırırken; topluluğun gerçek siyasi ve toplumsal taleplerini sistematik olarak bastırmayı da içeriyor.

Dürzîler, tarih boyunca hayatta kalmak için denge siyaseti yürüttüler. Ancak işgalci İsrail rejiminin onları sadece bir jeopolitik araç olarak görmesi, bu topluluğu şimdi ciddi bir varoluşsal sorgulamayla baş başa bırakıyor. Gerçek içerideki entegrasyon stratejileri, gerekse dışarıdaki müdahaleler yoluyla Dürzîler, bölgesel siyasetin bir piyonuna dönüştürülme riskiyle karşı karşıya.

Bu tablo, sadece Dürzîler için değil, tüm bölge için tehlikeli bir kırılma yaratma potansiyeli taşıyor. Çünkü hiçbir halk, sadece 'kullanışlı bir azınlık' olmaya indirgenerek varlığını sürdüremez.

Avrupa'nın Utancı Srebrenitsa'da Soykırımın 30. Yılı: 7 Cenaze Defnedilecek

• 11 Temmuz 2025

30 yıl önce Birleşmiş Milletler'in (BM) 'güvenli bölge' ilan ettiği Srebrenitsa'da Bosnalı Sırp güçleri Temmuz 1995'te 8.372 Boşnak sivil katletti. Buna rağmen baş sorumlulara verilen cezalar yetersiz kaldı, binlerce kayıp hala defnedilmedi, soykırımın izleri kapanmadı.

11 Temmuz 1995'te Srebrenitsa'da yaşanan soykırım, BM koruması altındaki bu kentte 8.372 Boşnak erkeğin sistematik olarak katıldığı olayla tarihe geçti.

Aradan geçen 30 yıla rağmen kurban yakınlarının acıları dinmedi; birçok kişi hâlâ kayıp, katliamın sorumlularına verilen cezalar ise 'yetersiz' olmasıyla eleştiriliyor. Avrupa tarihinin en karanlık trajedilerinden biri olan Srebrenitsa, adaletin geç ve yetersiz tecelli etmesi yüzünden kapanmayan bir yara olarak hafızalarda yerini koruyor.

BM GÜVENLİ BÖLGE İLAN ETTİ, KATLIAM GERÇEKLEŞTİ

Lahey'de modern tarih için utanç kaydı bulunan belgeler: Srebrenitsa BM tarafından 'güvenli bölge' olarak ilan edilmişti. Ancak 11 Temmuz 1995'te General Ratko Mladić liderliğindeki Bosnalı Sırp ordusu kente girdi. Takip eden günlerde Hollandalı BM askerlerinin gözü önünde, binlerce erkek toplu mezarlara gömülerek veya ormanlık alanlarda infaz edildi.

KATLIAMIN BOYUTLARI VE KAYIP YAKINLARI

Soykırımın 8 binden fazla kurbanı olduğu resmi kayıtlarda yer alırken, Bosna Hersek Kayıp Kişiler Enstitüsü verilerine göre hâlâ yaklaşık 1.600 kişi kayıp durumda. Potočari Anıt Mezarlığı'na son 30 yılda defnedilen kurban sayısı 6.610'a ulaştı; her yıl kimlik tespitleri sürdürülüyor.

ADALETİN YAVAŞ İŞLEYİŞİ

Lahey'deki Uluslararası Savaş Suçları Mahkemesi (ICTY), sorumlulardan Ratko Mladić'i 2021'de müebbet hapse mahkûm etti; Karadzic ve diğer bazı üst düzey isimler de ömür

boyu ceza aldı. Bununla birlikte diğer failerin cezaları 5–35 yıl arasında değişti.

ULUSLARARASI TEPKİ VE TARİHSEL HESAPLAŞMA

Srebrenitsa Soykırımı'nın II. Dünya Savaşı sonrası Avrupa'da yapılan en büyük insanlık suçlarından biri olduğunu belirtirken, BM'nin müdahil olamaması, Avrupa'nın utancı olarak lanse ediliyor. Avrupa'nın hatırlama kültüründeki 'asla tekrar olmasın' söylemi bu trajediyle yeniden sorgulanıyor.

SOYKIRIMIN 7 KURBANI BUGÜN TOPRAĞA VERİLECEK

Srebrenitsa Soykırımı'nın 30'uncu yılında, kimlik tespiti yapılan ve ailesinin onay verdiği 7 soykırım kurbanı daha Potoçari Anıt Mezarlığı'na defnedilecek.

Potoçari Anıt Mezarlığı'nda 11 Temmuz'daki anma törenlerinde defnedilecek 7 kurbandan en gençleri, katledildiklerinde 19 yaşında olan Senajid Avdic ve Hariz Mujic. Bu yıl defnedilecek tek kadın ve en yaşlı kurban olan Fata Bektic ise katledildiğinde 67 yaşındaydı.

Bu yıl toprağa verilecek 7 kişinin isimleri şöyle sıralandı:

"Senajid Avdic, Hariz Mujic, Fata Bektic, Hasib Omerovic, Sejdalija Alic, Rifet Gabeljic, Amir Mujic."

Bu yılki törenin ardından anıt mezarlıkta toprağa verilen kurbanların sayısı 6 bin 772'ye yükselecek.

Sıcak Çatışmaya Yeni Bir Cephe Açmak: İran'ın Psikolojik Üstünlüğü, İsrail'in Ekonomik Kaybı

● 3 Temmuz 2025

İran'ın soykırımcı İsrail'e karşı yürüttüğü 'düşük yoğunluklu savaş' stratejisi, işgal rejimini psikolojik baskı altına alırken ekonomik kayıpları da derinleştiriyor. Tahran, doğrudan çatışmadan kaçınıp yeni cepheley açarak dengeyi lehine çeviriyor.

Geçtiğimiz haftalarda dünya kamuoyunu ilk sırada meşgul eden işgalci İsrail-İran çatışması, İran'ın yürütmüş olduğu strateji sayesinde yeni bir çerçeve oluşturdu. İran'ın askeri ve politik olarak attığı adımlar dünya kamuoyunda ateşkes sonrası süreçte detaylı olarak incelenirken yalnızca askeri değil, aynı zamanda ekonomik ve finansal altyapıyı da taarruza tutarak işgal rejimini temelinden sarstı. Görünüşe göre karşımıza çıkan bu yeni yöntem, terör rejimi İsrail'in savaş ekonomisinin temelini istikrarsızlaştırmayı amaçlıyor.

FİNANSAL ALTYAPIYI HEDEF ALAN YENİ BİR CEPHE

İran'ın hedef aldığı isimlerden biri, 'İsrail Tahvilleri' (Israel Bonds) CEO'su Dani Naveh oldu. Tesadüf olmayan bu saldırı, Siyonist işgal rejiminin küresel borçlanma sisteminin kalbine yönelik bir hamle olarak yorumlanabilir. Zira Naveh liderliğinde, 2023 Ekim'inden bu yana ABD kamu kurumları dâhil olmak üzere 5 milyar doları aşkın sermaye Siyonist rejim pazarına aktarıldı ki bu durum; son yıllarda gelen dış yatırıma kıyasla tarihindeki en yüksek yabancı mali destek oldu.

Bu noktada İran'ın stratejik planlaması doğrultusunda Naveh'i hedef alması yatırımcı güvenini baltalamayı ve İsrail'in savaş finansmanındaki zayıf noktayı ifşa etmeyi amaçladı. Bu hamle sadece bir kişiyi değil, tüm savaş ekonomisini dayandırdığı yapıyı itibarsızlaştırmayı başardı. İsrail'in bu aşamada almış olduğu ağır darbe ekonomisindeki bağım-

sızlığın adım adım çöküşe doğru ilerlediğini gösteriyor.

EKONOMİK AŞINMA DOKTRİNİ: ENERJİ VE LOJİSTİK HEDEFLER

İran'ın Tel Aviv'in finans merkezine ve Hayfa'daki stratejik liman ve rafinerilere yönelik saldırıları, ekonomik aşınma doktrininin bir parçası olarak değerlendiriliyor. Hem siber hem de fiziksel saldırılarla rafineri faaliyetleri sekteye uğradı. Bu rafineriler hem sanayi hem de işgal yerleşimlerinin enerji ihtiyacı açısından kritik öneme sahipti.

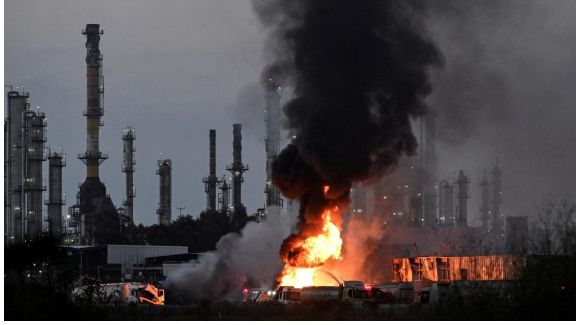
Zaten savaşa bağlı harcamalarla bütçesi zorlanan soykırımcı İsrail, şimdi de yakıt darboğazı ve artan üretim/tedarik maliyetleriyle karşı karşıya.

DENİZ TİCARETİNE DARBE: HAYFA'NIN KAPANMASI

Siyonist rejim ekonomisine en büyük darbe, deniz taşımacılığı alanında geldi. 20 Haziran'da dünyanın en büyük konteyner taşıma-

cılığı şirketi olan Maersk, İran'ın olası misillemeleri nedeniyle Hayfa Limanı'na uğrayan tüm gemi seferlerini askıya aldığını duyurdu.

Her ne kadar resmi bir deniz ablukası ilan edilmemiş olsa da, netice itibarıyla oluşan fiili durum ticaret yollarını büyük ölçüde sekteye uğrattı. İsrail işgal topraklarına yönelen gemiler için sigorta primleri gemi değerinin yüzde 1'ini aşarken, işgal rejiminin deniz ticareti fiilen çöktü.

Önceki dönemlerde yaşanan sıcak çatışmalar süresince Husilerin yol açtığı kriz Kızıldeniz'de sadece yön değişikliğine neden olmuştu. Oysa Maersk'in Hayfa'dan çekilmesi, işgalci İsrail'in temel ithalat kapısını tamamen kapattı. Özellikle sanayi makineleri, ilaçlar ve stratejik ürünlerin giriş noktası olan Hayfa'nın devre dışı kalması, ülke ekonomisini iyice kırılğan hale getirdi.

Savaş sırasında Siyonist rejim hükümeti ya bu lojistik açıkları büyük maliyetlerle sübvans etmek ya da kalitesiz taşımacılık hizmetlerine yönelmek zorunda kaldı.

Maersk, ancak Trump'ın arabuluculuğunda ilan edilen ateşkesten sonra Hayfa'ya dönüş yapacağını duyurdu. Bu gelişme, savaşın ekonomik maliyetinin işgal rejimi için ne kadar ağır olduğunu açık bir biçimde ortaya koyuyor.

DÜŞÜK MALİYET, YÜKSEK TAHRİBAT: İRAN'IN STRATEJİK DİRENCİ

İran, nispeten düşük maliyetlerle büyük etki oluşturmayı başarabildi. Tahminen 2-3 milyar dolarlık füze operasyonlarını kullanarak psikolojik caydırıcılık üstünlüğünü kazanan İran, işgalci İsrail'in finansal sistemini doğrudan hedef aldı.

Sıkı döviz kontrolleri, gri piyasa petrol diplomasisi ve seçici kemer sıkma politikaları sayesinde İran, makroekonomik istikrarını korumayı sürdürüyor. Yıllardır ambargo altında yaşamaya alışmış olan Tahran yönetimi, yıpratma savaşına dayanacak stratejik sabra sahip. Bu direnç, Siyonist rejimin küresel sermaye, Batı desteği ve kısa vadeli askeri üstünlüğe dayalı savaş ekonomisini bir adım geri çekilmeye zorluyor.

İran'ın sistemi 'dayanarak yaşama' esasına göre kurulmuşken, işgalci İsrail'in sistemi 'sürekli kazanma' ihtiyacı üzerine kurulu. Görünen o ki bu fark azımsanamayacak düzeyde ve dahası uzun vadede psikolojik, askeri ve ekonomik savaşın kazananını belirleyici nitelikte olacak.

İRAN'LA ÇATIŞMA EKONOMİK BAĞIMSIZLIĞI ZEDELEDİ

Soykırımcı İsrail'in yaşadığı kriz sadece bir 'maliyet' meselesi değil, aynı zamanda bir 'güven' sorunu. Ekim 2023'ten bu yana şekel sürekli değer kaybediyor, tahvil faizleri artıyor, risk primi yükseliyor ve yabancı yatırımlar çekiliyor. KOBİ'ler iflas ediyor, kredi notu düşüyor, işsizlik yükseliyor. Tüm bu yaşanan krizlere Siyonist hükümetin cevabı ise hem zayıf hem de süreci onarma noktasında yetersiz; KDV artışı, sosyal harcamaların kesilme

Eğitim, sağlık ve altyapı yatırımları askeri harcamalar için feda ediliyor. Uzun vadeli sonuçların ağır olacağı aşikar; beyin göçü, sermaye kaçışı, insan kaynağı erozyonu... işgal rejimi İsrail ilk defa dış yardımı 'silah' değil 'nakit' için talep etmek zorunda kaldı.

Tel Aviv yönetimi; Almanya, Fransa, İngiltere ve Körfez ülkelerine doğrudan mali yardım talebinde bulunurken bu durum uzmanlar tarafından ekonomik bağımsızlık söyleminin çöküşü olarak yorumlandı.

TRUMP'IN FIRSATÇI HAMLESİ

İran'ın stratejisi, Siyonist rejimin askeri gücünü yok etmekten çok, onun savaş ekonomisini felce uğratmayı başardı. Bu da savaşın en önemli sonucu olarak ele alınabilir.

ABD Başkanı Donald Trump ise oluşan bu boşlukta fırsatçı bir manevrayla kendisini yeniden Orta Doğu'nun mimarı konumuna yerleştirmeye çalışıyor. Son ateşkesi yalnızca 'arabuluculuk' değil, bölgesel düzeni yeniden şekillendirme fırsatı olarak görüyor.

Bu kapsamda, İran'ın Çin ile doğrudan demiryolu hattı açarak ABD dolar sisteminden çıkma yönünde attığı adım da dikkatleri çekiyor. Bu adım, yalnızca ekonomik değil, jeopolitik bir dönüşüme işaret ediyor.

ABD ve işgal rejimi İsrail'in İran altyapısına yönelik ortak saldırısı, yalnızca nükleer programı değil, bu yeni ekonomik yönelimi hedef almış olabilir.

ABD'NİN YENİ STRATEJİSİ: YAPISAL KUŞATMA

Trump yönetimi, İran'ı askeri yollarla değil, ekonomik ve kurumsal araçlarla kuşatma stratejisi izliyor. Örneğin;

- Çin'e İran petrolüne geçici izin vermesi,
- Dünya Bankası'ndan Suriye'ye elektrik hibesi,
- Lübnan'da Hizbullah'ın sosyal altyapısına karşı ekonomik projeler,

hepsi bu stratejinin birer parçası.

Bütün bunlar, İbrahim Anlaşmaları (Abraham Shield) çerçevesinde Körfez-İsrail işgal rejimi entegrasyonunu koruma ve genişletme hedefi taşıyor.

İran'ın enerji ve lojistik koridorlarını tehdit etme kapasitesi, bu ekonomik entegrasyonun ne kadar kırılgan olduğunu gösterdi.

ABD artık doğrudan askerî müdahale yerine; altyapı, ekonomi ve kurumsal etkiler yoluyla Orta Doğu'da hâkimiyet kurma peşinde. 'Abraham Shield' gibi projelerle, İsrail'in savaşla kazandığı momentum uzun vadeli bir düzene dönüştürülmek isteniyor.

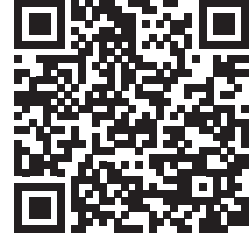
► **Tanklara Karşı Yürüyen Doktor:
Hüsam Ebu Safiyye**

► **İslam'ın En Önemli 4. Camii Harem-i
İbrahim, Siyonistlere Teslim Edildi!**

ABD Medyasının 'Gazze' Sessizliğinin ve İran Saldırılarının Arkasında Hangi Örgütler Var?

Hangi Şirketler İSRAİL'İ DESTEKLİYOR?

BM özel raportörü tarafından hazırlanan raporda, silah alımından teknolojiye, finanstan tarıma kadar çeşitli sektörlerde **İsrail'in Gazze'deki işgaline ve soykırımına yardım eden şirketler sıralanıyor.**

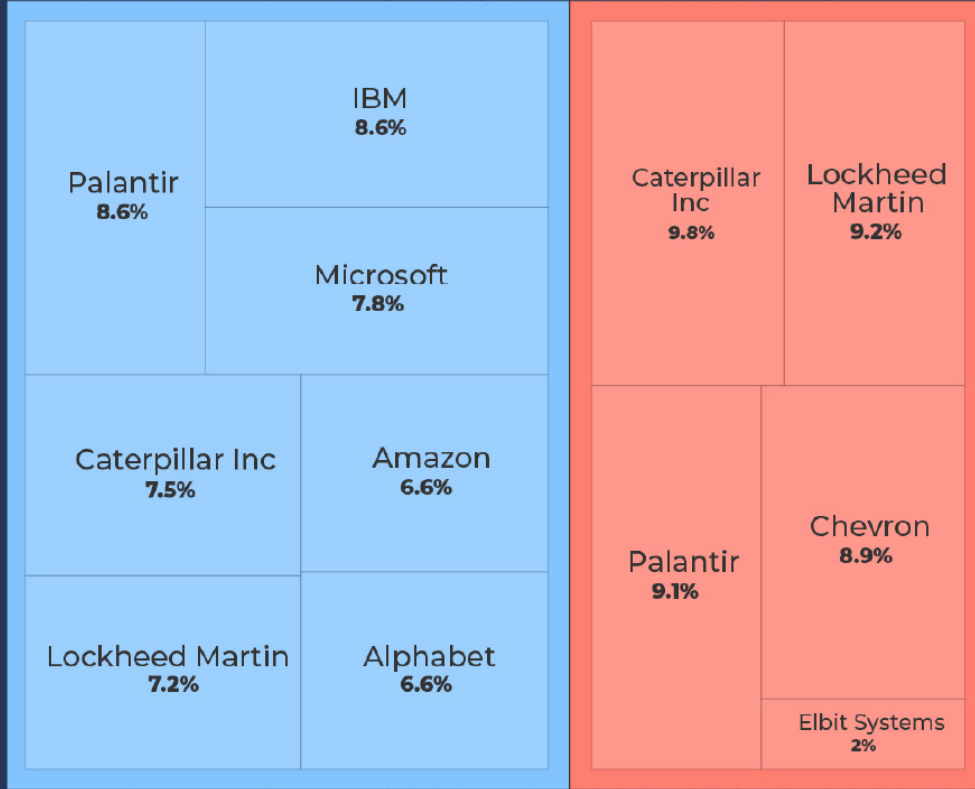

Kaynak: El-Cezire

afroşya today

İsrail'i Destekleyen Şirketlere KİM YATIRIM YAPIYOR?

BM özel raportörünün raporu, dünyanın en büyük yatırım şirketleri BlackRock ve Vanguard'ı, İsrail'in Gazze'ye yönelik işgal ve soykırımını destekleyen şirketlerin arkasındaki **ana yatırımcılar olarak tanımlıyor**.

Kaynak: El-Cezire

afrosya today

afrosya today